KijK op

GRATIS HUIS-AAN-HUIS MAGAZINE

Valkenburg

16

JAARGANG 17
WINTER-EDITIE
2026

Chef-kok Sven en team stralen als een ster

+ **VHV Sjinborn**
bijna halve eeuw één grote familie

+ **Interview**
met duizendpoot en 'kerstman' Gert Veenhuizen

+ **Samensmelting**
krachtenbundeling Kur-Kapel en Amicitia

+ **Blinkende bussen**
terug in de tijd met Moonen's Cars

KijK: ***hét leescadeau*** van ondernemers aan Valkenburg aan de Geul

LIFESTYLE + VRIJE TIJD + TOERISME + SPORT + CULINAIR + KUNST + CULTUUR + HISTORIE

AMBROZIJN IS...
GODDELIJK, RUIKEN,
VOELEN, PROEVEN
EN BELEVEN

WHAT YOU SEE IS WHAT YOU GET.

AMBROZIJN

BY SVEN NIJENHUIS

Restaurant Ambrozijn
Plenkertstraat 45
6301 GL Valkenburg aan de Geul
T 043-200 3068
W www.restaurantambrozijn.nl
E info@restaurantambrozijn.nl

Colofon

Kijk op Valkenburg verschijnt twee keer per jaar gratis huis-aan-huis in de Gemeente Valkenburg aan de Geul in een totale oplage van 10.000 stuks. Volgende uitgave verschijnt in juli 2027.

Uitgever	Remy Bordewin
Bladcoördinatie:	Tim Voncken (Asvon Pers en Publiciteit)
Redactie	Petra Lejeune Henk Kwakkernaat Jan Schurgers Jan Vermeer John Odekerken Niels Smits Octavie Sleijpen
Fotografie	Niels Smits, Ger Sleijpen, Asvon Pers en Publiciteit, e.a.
Vormgeving	P&P Company
Advies/verkoop	Remy Bordewin Tim Voncken
Druk	Damen Drukkers
Distributie	Verenigingen uit Valkenburg aan de Geul

Contact
Ook geïnteresseerd om uw bedrijf te profileren in onze volgende uitgave? Informeer naar onze aantrekkelijke tarieven en mogelijkheden via info@kijkopvalkenburg.nl. Tel. 0031 – (0)43 458 1340.

Niets uit deze uitgave mag geheel of gedeeltelijk worden verveelvoudigd, opgeslagen worden in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar worden gemaakt, op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever. Kijk op Valkenburg is niet aansprakelijk voor eventuele onjuistheden in deze uitgave. Kijk op Valkenburg is niet verantwoordelijk voor handelingen van derden welke mogelijkerwijs voorvloeien uit het lezen van deze uitgave.

Druk- en zetfouten onder voorbehoud.

Inhoud

Column Juf Lia	**4**
Cultuur als cement van de Valkenburgse samenleving	**8-9**
Mijn Heuvelland, mijn dromenrijk	**10-11**
De Valkenburgse muziekschool in de vorige eeuw	**16-17**
Interview Gert Veenhuizen, het blijft toch je kindje hè	**18-20**
Busbedrijf Moonen's Cars blonk uit	**26-28**
Column Jees	**29**
Verenigd in Valkenburg: Chorale	**29**
VHV Sjinborn is een grote familie	**30-31**
Exposities Museum Valkenburg	**32-33**
Dartele duizendpoot Paul 't Lam, een open boek	**34-35**
Samen investeren in een florerend Valkenburg a/d Geul	**37**
Harmoniërende harmonieën, bundeling Kur-Kapel en Amicitia Vilt	**38-40**
Belgische verzetsonderscheidingen voor Valkenburgse pensionhouder (deel 1)	**42-43**
Een historische kijk op 't 'kruus op den tore' (slotdeel 2)	**46-47**
Houthemse Maria Philippens: Schrijven bepaalt ritme van haar dag	**50-51**
Column Jan Vermeer	**53**
Schrijvende Valkenburgers	**54**

Voorwoord

Valkenburg aan de Geul is een gemeente waar altijd iets gebeurt en waar mensen met passie en betrokkenheid samen bouwen aan een mooie gemeenschap. Dat levert verhalen op die het verdienen om verteld te worden. Ook in deze editie brengen we diervele verhalen samen over mensen, verenigingen, cultuur, ondernemerschap en alles wat onze Geulstad zo bijzonder maakt.

Dat we dit magazine opnieuw kunnen uitbrengen, is mede te danken aan de lokale ondernemers die zich in deze editie presenteren. Met hun betrokkenheid maken zij KijK op Valkenburg mede mogelijk én laten ze zien hoeveel ondernemerschap en initiatief onze gemeente rijk is.

Die veelzijdigheid komt ook terug in de verhalen die u in dit nummer leest. Zo besteden we aandacht aan kunst en cultuur met een gesprek met de Kunst- en Cultuurraad en een ontmoeting met een bekende schrijfster uit Houthem. En wie liever de natuur in trekt, wandelt in gedachten mee met onze collega Niels Smits, die een mooie route liep en zijn ervaringen met u deelt.

Ook de kracht van samen komt in deze editie volop naar voren. Bij hockeyvereniging VHV Sjinborn ontdekken we hoe sport en saamhorigheid hand in hand gaan binnen een vereniging die voelt als één grote familie. In het centrum spreken we Ken Heugen, die ondernemers met elkaar verbindt en zich inzet voor een levendig ondernemersklimaat. En in een uitgebreid gesprek vertelt Gert Veenhuizen over zijn inzet op tal van terreinen voor Valkenburg.

Natuurlijk is er ook weer ruimte voor onze vertrouwde columns, mooie beelden en de presentaties van ondernemers die de Geulstad kleur geven. Want juist die combinatie maakt Valkenburg aan de Geul zo fijn: de betrokken mensen, het bruisende verenigingsleven, de ruimte voor kunst en cultuur, de ondernemingszin en de prachtige omgeving waarin we wonen en leven. Met KijK op Valkenburg laten we u daar graag opnieuw van meegenieten.

Veel leesplezier!

Remy Bordewin
Uitgever KijK op Valkenburg

COLUMN

Verbinden door erfgoed

In het basisonderwijs hebben we te maken met het invoeren van nieuwe vakgebieden. Zo zijn we al sinds 2021 verplicht om burgerschapsonderwijs te verzorgen. Kort gezegd houdt dit in dat je kinderen voorbereid op de democratische en pluriforme samenleving. Wij hebben op de Triangel in Ulestraten een koppeling gemaakt tussen burgerschapsonderwijs en cultureel erfgoed. Deze twee kunnen zorgen voor een verbinding tussen mensen via tastbare geschiedenis en tradities. Wanneer kinderen hun eigen achtergrond en die van anderen onderzoeken en begrijpen, groeit de verbinding met elkaar. Door middel van erfgoededucatie leren kinderen over democratie, respect, vrijheid en hun rol als burger in onze maatschappij.

U heeft vast wel eens gehoord over Indertied. Een mooie vereniging die het verleden van de voormalige gemeente Berg en Terblijt in beeld brengt voor de jeugd van nu en later. Dit doen ze door beeld-,fotomateriaal, verhalen en anekdotes van vroeger en nu vast te leggen. Er is educatief onderwijsmateriaal ontwikkeld om de basisschoolkinderen erfgoededucatie aan te bieden uit de eigen leefwereld. Mensen uit het dorp die schitterende verhalen vertellen aan kinderen over vroeger en nu.

Mijn oud collega meister Leon en ik werden door Indertied gevraagd om een podcast op te nemen waarin we gingen vertellen over onze tijd op dat kleine schooltje in Vilt. Hoe geweldig is het dan om dit ook nog eens te mogen doen met een oud leerling: Genaud Molin. We hebben verteld over die fantastische tijd waarin toen ook al domeinen als cultureel erfgoed, burgerschapsontwikkeling, samenwerken, gelijkheid en respect centraal stonden. Wie kan zich niet herinneren de samenkomst in de hal, liedjes zingen of de musicals die we opvoerden, het schoolkamp. De podcast is te beluisteren op de website van Indertied.

Wat ben ik als leerkracht blij dat we in Ulestraten ook die brug slaan van vroeger naar nu. We hebben ook mensen uit het dorp die zich hard maken om de verhalen uit het verleden te vertellen. Dat zien we terug in "de kwallef" tegenover landgoed VLIEK. De historische moestuin biedt jong en oud de mogelijkheid om ecologisch te tuinieren en door samen te werken wordt de gemeenschapszin bevorderd. Maar we hebben ook een prachtige man in ons dorp die heel veel weet te vertellen over Ulestraten in de Tweede Wereldoorlog. Onze oud directeur meester Pierre nodigen we graag uit rondom het thema oorlog en bevrijding.

Wanneer meester Pierre begint te vertellen, hangen de kinderen aan zijn lippen. Hij neemt beeldmateriaal mee en vertelt op een fantastische wijze de verhalen over wat er allemaal in Ulestraten is gebeurd. Deze geschiedenislessen haal je niet uit boeken, werkboeken of internet. Nee, die verhalen moeten verteld worden, beleefd worden, je historisch besef prikkelen. Wanneer je dan ook nog een historische wandeling door het dorp maakt en stilstaat op plekken die een geschiedkundige waarde hebben, leer je pas echt wat respect, gelijkwaardigheid en solidariteit betekenen in de hedendaagse samenleving.

Laten we alsjeblief in het onderwijs de vertellers van verhalen over onze eigen omgeving koesteren en omarmen zodat verhalen worden door gegeven aan de volgende generatie.

Juf Lia

Door de eeuwen heen is vaak de menselijke stem gekozen als thema voor gedichten. Deze traditie wil ik graag in stand houden daarom heb ik het gedicht Vocaal vermaak geschreven. Diverse componisten hebben dit genre gedichten op muziek gezet zoals Claudio Monteverdi (1567-1643) een componist uit de vroege Barok.

Muzikaal vermaak.

Als die lieve sopraan op het podium staat
klinkt een gloedvol koraal
door de zaal
bij de schittering van volle klanken
die uit haar hemelse stem spatten
klampen onze gedachten zich vast
aan elke noot van haar zang
zij balanceert tussen langzaam en snel
wisselt precisie met souplesse af
met haar enorme stemomvang
triomfeert zij over de laagste en hoogste noten
transformeert onze emoties
heelt gebutste zielen
creëert een fluwelen wereld

Octavie Sleijpen 2026.

Je huis “opeten” voor de zorg? Of valt het allemaal wel mee met die zorgkosten?

Wie te maken krijgt met langdurige zorg, bijvoorbeeld door een opname in een verpleeghuis, maakt zich vaak al snel zorgen over de financiële gevolgen. Vooral de eigen bijdrage die het Centraal Administratie Kantoor (CAK) in rekening brengt, leidt tot vragen. In kranten en tijdschriften verschijnen regelmatig berichten over de torenhoge kosten van ouderenzorg en het vermeende verdwijnen van familievermogen. Dat soort berichten zorgt voor onrust, maar laat vaak niet het hele verhaal zien.

Tijd voor het echte verhaal
De eigen bijdrage voor zorg vanuit de Wet langdurige zorg (Wlz) is inkomensafhankelijk. Het CAK kijkt daarbij in beginsel naar het verzamelinkomen van twee jaar geleden. In 2026 wordt dus gekeken naar de inkomensgegevens over 2024.

Ook uw vermogen speelt een rol bij de berekening. Niet uw hele vermogen telt mee, maar alleen het deel dat boven een bepaalde vrijstelling uitkomt. Van dat bedrag rekent het CAK 4% mee als extra inkomen. Hierdoor kan uw eigen bijdrage hoger uitvallen. Dat betekent dus niet dat u uw spaargeld moet afstaan of opmaken. Het vermogen wordt alleen gebruikt om te bepalen hoe hoog uw inkomen voor de berekening van de eigen bijdrage is. Op basis daarvan stelt het CAK vast of u de lage of de hoge eigen bijdrage moet betalen

Heeft u veel spaargeld of beleggingen? Dan kan dat inderdaad tot een hogere bijdrage leiden. Maar dat betekent niet dat u automatisch op uw vermogen moet interen. U ontvangt gewoon een rekening van het CAK. Bovendien geldt er een maximum voor de eigen bijdrage. In 2026 bedraagt de hoge eigen bijdrage maximaal € 3.061,80 per maand.

Mogelijkheden
Laten we vooral niet vergeten dat goede, langdurige zorg ook betaald moet worden. Een eigen bijdrage is daarbij zeker niet onredelijk. Toch zoeken veel mensen naar mogelijkheden om de eigen bijdrage zo laag mogelijk te houden. Bijvoorbeeld door het vermogen tijdens leven al over te dragen aan kinderen door middel van schenkingen.

Daarnaast kan een zogenoemde Wlz-clausule in een testament ervoor zorgen dat kinderen hun erfdeel (van de eerst gestorven ouder) al kunnen opeisen wanneer de langstlevende ouder wordt opgenomen in een zorginstelling. Daardoor neemt het vermogen van de langstlevende ouder af en dit kán gevolgen voor de berekening van de eigen bijdrage. Maar deze clausule geeft géén garantie op een lagere eigen bijdrage, want zoals gemeld, is deze bijdrage afhankelijk van het verzamelinkomen. Dus als de langstlevende ouder een heel goed pensioen heeft, dan is het goed mogelijk dat, ondanks dat kinderen hun erfdeel opeisen en het vermogen afneemt, de eigen bijdrage gelijk blijft.

Mocht u meer uitleg wensen over de eigen bijdrage, het doen van schenkingen of opstellen van testamenten, neem contact op voor een vrijblijvend gesprek.

Notariaat Valkenburg
Louis van der Maesenstraat 15, Valkenburg
043 6012010
info@notariaatvalkenburg.nl

CULTUUR ALS CEMENT VAN DE VALKENBURGSE SAMENLEVING

Door: Tim Voncken / Beeld: archief KCR

Foto: Kind en Kunst

Willem Vermeer schuift een advertentie over tafel. Een uitspraak van Joop van den Ende springt in het oog: Kunst en Cultuur, de ziel van de samenleving. Het is een zin die de voorzitter van de Kunst en Cultuurraad (KCR) Valkenburg op het lijf geschreven is. Samen met secretaris Carla Wijers en de overige bestuursleden zet hij zich vrijwillig in voor kunst en cultuur in alle kernen van de gemeente. Vanaf 1 januari neemt Wijers het voorzitterschap van Vermeer over.

"Ik ben een kind van de Valkenburgse horeca. Onze ouders hadden in onze jeugd nauwelijks tijd om samen met ons musea of andere kunstplekken te bezoeken", steekt Vermeer van wal. "Mijn motivatie is dan ook om Valkenburgse kinderen wel iets van kunst en cultuur mee te geven. Want een kind heeft creatieve honger." Vermeer, onder andere oud-voorzitter van de Limburgse Kunstkring, wil die honger blijven voeden. Voor alle kinderen.

Foto: Ongerein

Voor Wijers is cultuur eveneens een verbindende kracht. Als cultuurhistoricus promoveerde zij op carnaval in Limburg als een belangrijk feest in de vorming van de Limburgse identiteit. Zij weet als geen ander hoe cultuur mensen samenbrengt. "Cultuur verbindt mensen en is het cement van de samenleving. Cultuur raakt de ziel van de samenleving en gaat gepaard met emotie en passie."

Zichtbaarheid

De KCR is een zelfstandige club en tegelijk een belangrijke schakel richting de gemeente. Als adviesorgaan denkt de raad mee over het cultuurbeleid, maar de rol gaat verder: de KCR initieert én voert projecten uit. Zo was er onder meer de Kind en Kunstweek in de zomer. De raad wil vooral meer zichtbaarheid creëren en inwoners bewuster maken van wat er allemaal gebeurt. "Cultuur leeft enorm in alle dorpskernen die onze gemeente rijk is", benadrukken Wijers en Vermeer. "Het is niet iets van alleen het centrum, maar van de hele gemeenschap. Elkaar opzoeken zonder je identiteit te verliezen, dat wil de KCR stimuleren."

1Valkenburg en Óngerein

Daarom bundelt de KCR het culturele aanbod via de website 1Valkenburg, een digitaal verzamelpunt voor alles wat Valkenburg aan de Geul op het gebied van kunst, cultuur en cultuurhistorie te bieden heeft. Ook met het netwerk Óngerein verbindt de KCR de vele (historisch)culturele verenigingen die Valkenburg rijk is. Elkaar ontmoeten, van elkaar leren en nieuwe kennis opdoen, daar zet het netwerk op in. Plannen voor het samen organiseren van een culturele uitmarkt in 2027 of 2028 worden op dit moment uitgewerkt. De KCR is daarnaast blij met het nieuwe cultuurbeleid van de gemeente. Dat geeft vooral de hoop dat cultuur hoog op de gemeentelijke agenda blijft staan.

Cultuurhuis

Vermeer heeft nog een droom: een cultuurhuis voor alle mogelijke vormen van kunst en cultuur, gebaseerd op de daadwerkelijke behoeftes van de organisaties. Groot denken en klein doen. "Het zit vaak juist in kleine dingen, zoals straatmuziek", vult Wijers aan. Juist daarin ziet de KCR de kracht van cultuur: dichtbij, toegankelijk en midden in de gemeenschap.

Dé online vind- en broedplaats voor kunst, cultuur en historie vind je op www.1valkenburg.nl

MIJN HEUVELLAND, MIJN DROOMENRIJK

Teks & beeld: Niels Smits

Kijk op Valkenburg neemt je mee op een wandeling door het Geuldal, waartoe ook de befaamde Keutenberg behoort. Deze is, naast de bekende wielerdrukte, ook omgeven door een verrassende rust en ruimte én herbergt enkele bijzondere verhalen.

Ik kan me voorstellen dat je als inwoner van Valkenburg aan de Geul de enorme toestroom van toeristen in praktisch alle seizoenen van het jaar wel eens beu bent. Toch is het heel goed mogelijk om binnen de eigen gemeentegrenzen te ontsnappen aan de overweldigende drukte, met name in het stadscentrum van het wereldberoemde Geulstadje. Daar is niet veel voor nodig: trek een goed stel wandelschoenen aan en ga op pad. De wandeling start op parkeerplaats Sousberg in Schin op Geul (nabij Hotel Bemelmans) en is 11,6 kilometer lang.

Sousberg

Het buitengebied van Valkenburg is omgeven door natuurschoon, de beloofde rust en ruimte en herbergt dus enkele bijzondere verhalen, die je gedurende deze wandeling door het Geuldal leert kennen. Bekend Limburgs schrijver Felix Rutten bezong dit gebied in oud-Hollands al prachtig:

Mijn heuvelland, mijn droomenrijk,
In 't ronden van de lucht geborgen,
Hoe weet mijn ziel uw veilge wijk!
En van de avond tot den morgen,
Bestrijkt mijn droom schuchteren lust
De dalen uwer schoone rust.

(Uit: Ons mooie Nederland. Limburg - 1918)

De schoonheid van datzelfde Geuldal is ruim een eeuw later niet verloren gegaan. Het formidabele uitzicht vanaf de Sousberg, direct na de pittige start, staaft de woorden van Rutten onmiskenbaar en beloont je alvast voor de gedane inspanning. Want erg gemakkelijk is deze wandeling, zeker in het begin, niet.

Foto: Uitzicht Sousberg

Keutenberg

Na de prachtige opening op de Sousberg daal je af naar de voet van de Keutenberg, waarvan we moeilijk kunnen ontkennen dat het een toeristische trekpleister is. Talloze fietsers nemen door het jaar heen bezit van de berg. In het weekend van de Amstel Gold Race kun je aansluiten in de rij wanneer ongeoefende amateurs zich verkijken op de 'steilste bocht van Nederland' en zo gedwongen worden voet aan de grond te zetten.

Maar net als die wielrenners moet je vandaag die bocht overleven. Je wandelt over een pad langs de Geul en leert daar hoe de inwoners van Keutenberg de laatste dagen van de Tweede Wereldoorlog in Zuid-Limburg doorkwamen in 'Keutobergia', en waar de Keutenbergers tot 1963 hun drinkwater haalden: de Gronselenput.

Foto: Beklimming van de Keutenberg

Gerendal

Net als de mensen toen, maar dan zonder emmers water, klim je nu via het zogenaamde 'putweggetje' de Keutenberg op. Loodzwaar, maar de start is gemaakt. Zwaarder wordt het vandaag niet. Het vervolg van de wandeling speelt zich af in het groen en de milde, glooiende heuvels van het eveneens prachtige Gerendal. Eenmaal terug aan de voet van de Sousberg weet je het zeker: mijn heuvelland, mijn droomenrijk!

Wandel de route zelf en download alle gegevens op je mobiel via de QR-code.

Foto: Gerendal

LEONARDUS: WAAR LICHAAM EN GEEST SAMENKOMEN

Door: Tim Voncken / Beeld: Daan Crutzen

Jarenlang was de Plenkertstraat in Valkenburg aan de Geul het thuis van de familie Bemelmans. Achter de deuren van het energetisch centrum Leonardus kwamen mensen van heinde en verre, soms zelfs voor een overnachting, op zoek naar hulp bij uiteenlopende klachten. Inmiddels is de praktijk verhuisd naar Beek, waar Leon Bemelmans samen met zijn zoon Youri de familietraditie voortzet.

De aanpak is daarbij volop in ontwikkeling: naast de holistische visie krijgt ook de verbinding met reguliere zorg en wetenschappelijk onderzoek steeds meer aandacht.

Opa

De belangstelling voor energetisch werken zit bij Leon diep in de familie. Zijn opa werkte al op deze manier en had daarbij veel baat bij dieren, waaronder paarden en varkens. Zijn vader koos uiteindelijk een andere richting, maar Leon bleef nieuwsgierig. “Al op jonge leeftijd ben ik begonnen met het werken met energie.”

Leonardus Therapie

Die nieuwsgierigheid leidde hem uiteindelijk naar wijsheden uit het Oosten. “Zo ben ik bij de Japanse geneeskunst Jin Shin Jyutsu uitgekomen.” Vanuit die principes en zijn jarenlange praktijkervaring en voortdurende bijscholing ontwikkelde hij de veelzijdige Leonardus Therapie. “Wij willen het herstellend vermogen van het lichaam weer in balans brengen, zodat het systeem weer in beweging komt”, vat Leon samen. “Daarbij kijken we altijd naar de oorzaak van een klacht. Niet symptoombestrijding, maar dieper kijken naar oorzaken en ook het geestelijke aspect meenemen.” Die benadering vormt de kern van zijn holistische visie, waarin lichaam en geest niet los van elkaar worden gezien.

Vader en zoon

Ook zoon Youri heeft zich bij de praktijk aangesloten. “Hij wilde vroeger altijd al kinderhelper worden, zoals hij dat zelf noemde, en is nu jaren later onderdeel van de praktijk”, vertelt Leon vol trots. Youri is gediplomeerd fysiotherapeut en combineert zijn fysiotherapeutische kennis met de bredere visie van Leonardus. Zo ontstaat een combinatie van reguliere fysiotherapie en complementaire energetische begeleiding.

Samenwerking met de reguliere zorg en onderzoekspartners

Voor Leon is juist die verbinding met de reguliere zorg belangrijk. Leonardus werkt onder meer samen met Zuyderland, onderzoekers van de Universiteit Maastricht, Peitho Translational, Medace en het Louis Bolk Instituut. Leon omarmt de medische wetenschap en kijkt met onderzoekers naar wat de complementaire zorg kan toevoegen. Onderzoek moet daarbij meer inzicht geven in wat energetische behandelingen kunnen betekenen voor het welzijn en de kwaliteit van leven van patiënten. “Want dat staat altijd voorop.”

In balans

Tegelijkertijd kijken Leon en Youri verder dan alleen behandelen wanneer iemand klachten heeft. “Het is goed dat mensen beseffen dat het lijf moet worden onderhouden.” Leon vergelijkt het met een auto: “Net zoals je jouw auto elk jaar een APK-keuring geeft, is het ook goed om je lichaam goed te onderhouden en in balans te blijven. Zowel geestelijk als lichamelijk, zeker gezien de vele stressgerelateerde klachten die we steeds vaker zien voorkomen.”

Van een familiepraktijk aan de Plenkertstraat naar een modern centrum in Beek: de plek is veranderd, maar de nieuwsgierigheid van Leon is gebleven. “Wanneer onze energie vrijelijk stroomt is er een ‘flow’ en ben je in balans.” Die zoektocht naar balans vormt nog altijd het hart van Leonardus.

Leonardus Energetisch Centrum
Europalaan 24,
6199 AB Maastricht-Airport
T: 06 24 60 69 57
info@leonardus.nl
www.leonardus.nl

BAKKER EDO’S VLAAIENBAKKERIJ: VAN TRADITIONELE TOT TIRAMISUVLAAI

Hoeveel kilo deeg de bakker de afgelopen 10 jaar heeft gekneed en uitgerold om vlaaien van te bakken? Dat is een vraag die Edo niet kan beantwoorden. Dat het veel is, dat staat vast. Sinds voorjaar 2017 is zijn Vlaaienbakkerij aan de Neerhem vier dagen per week geopend, van donderdag tot en met zondag. Hij bakt elke vlaai ambachtelijk en bereidt de vullingen met de hand.

Nee, ik heb geen bananen(vlaai)

Voor die tijd bakte Edo zijn vlaaien in een houtoven, maar dat ging op een locatie in het centrum niet meer. De vlaaien die hij bakt, zijn in de regel nog steeds vrij traditioneel. Hij bakt vooral pure vlaaien zoals de rijstevlaai, puddingkruimel en fruitvlaaien. Toeristen die grote vlaaiketens gewend zijn uit andere delen van het land, kijken daar weleens van op. Geen bananenvlaai? Geen brownievlaai?

Vernieuwende vlaaien

Lange tijd bleef de bakker weg van vernieuwende vlaaien totdat hij een cadeau moest bedenken voor een klant van een Italiaans restaurantje dat een jubileum vierde. Edo wilde het Limburgse en het Italiaanse samenbrengen in een cadeautje en zo ontstond de Tiramisuvlaai. Een bodem van gistdeeg met een laagje pudding en daar bovenop huisgemaakte tiramisu. Een origineel cadeau, maar het bleek bij toeval ook nog eens een hele lekkere vlaai te zijn. Binnen de kortste keren stond deze vlaai op de kaart van zijn eigen brasserie.

Duurzaam en uit de streek

De èchte vlaaien liggen toch het dichts bij zijn hart. Met plezier kookt hij ’s nachts de pap voor de rijstevlaai en schilt en snijdt hij de appels. Ook gebruikt hij nog steeds biologisch graan dat nabij Maastricht groeit en wordt gemalen op de Van Tienhovenmolen in Bemelen. Het fruit komt zoveel mogelijk uit de buurt, maar Edo ervaart dat de fruitteelt onder druk staat en de prijzen de (vlaai)pan uit rijzen: “Heel zonde, de kersenvlaai is een van de mooiste vlaaiproducten, maar het wordt lastiger voor boeren om te telen en daarmee duurder voor bakkers om er mee te werken.”, aldus Edo.

Op naar de 10 jaar Vlaaienbakkerij

In mei 2027 viert bakker Edo het 10-jarige bestaan van zijn Vlaaienbakkerij aan de Neerhem. Wie weet of hij dan weer een nieuwe vlaaivariant heeft verzonnen. Geheimen heeft de bakker in ieder geval nooit gehad. Zijn recepten deelt hij bij het Vlaaienbakpakket dat hij in zijn winkel aanbiedt. Ook het tiramisuvlaai recept deelt hij in de winterse maanden graag bij zo’n feestelijk cadeaupakket. Dus ben je nog op zoek naar een cadeau voor de feestdagen, wees dan welkom in Bakker Edo’s Vlaaienbakkerij.

Vlaaienbakkerij Belevingsplek
Neerhem 10
0644168140
beleefhet@belevingsplek.com
www.belevingsplek.com/bakkerij

LAAT IEDEREEN EEN **STEENTJE BIJDRAGEN** AAN EEN BETERE WERELD

Tekst: Bert Salden / Beeld: Creditz Marketing

Astrid Pinckaers is enthousiast lid van het comité van aanbeveling van Un Abrazo Para Los Amigos. De Limburgse zakenvrouw stimuleert vooral vrouwen om zich verder te ontwikkelen. Dat vindt ze ook terug in Abrazo Amigos.

"Op 1 januari 2020 nam ik een bedrijf over in Venlo dat ik integreerde in mijn Ricoh Business Center in Geleen. Dat nieuwe bedrijf had een jong meisje in Azul, Analia, financieel geadopteerd en zorgde er met een jaarlijkse donatie van € 400,- voor dat Analia kon studeren en zich kon ontwikkelen tot een jonge, zelfstandige vrouw. Het jaarbedrag is bestemd voor opleiding, kleding en studie. Zo kwam ik in aanraking met Abrazo Amigos en ik vond dat we daarmee moesten doorgaan. Toen ze 18 werd liep de ondersteuning af. Ik wacht nu op een nieuwe kleine amigo om te ondersteunen." Inmiddels mag ik met Theo van 10 jaar oud verder. En hem en zijn broertje de komende tijd ondersteunen. Ze komen uit een situatie met huiselijk geweld en hebben nu bij hun vader en stiefmoeder een veilig nieuw thuis gevonden. Maar er is geld nodig voor ouders en kinderen om het huis leefbaar te maken en de kinderen in schoolspullen, kleding en eerste levensonderhoud te voorzien. Daar kan ik in helpen. En verder wens ik dat er veiligheid ontstaat en de kinderen weer liefde mogen voelen en zich zo zorgeloos mogen verder ontwikkelen.

Math Roijen

Astrid verdiepte zich in Abrazo Amigos, gevestigd in Banholt, dat op vele manieren ondersteuning biedt aan arme inwoners van het Argentijnse Azul. "De persoonlijke toewijding van voorzitter Math Roijen sprak me erg aan. Hij weet elk jaar meer dan 100.000 euro bij elkaar te krijgen en volgt alle bestedingen nauwkeurig op, bezoekt Azul elk jaar en ziet dat alle gelden goed terecht komen. Hij is ook niet te beroerd om donaties terug te nemen als blijkt dat mensen zonder kunnen of afspraken niet nakomen.
"
Abrazo Amigos bouwde ook een peuter/kleuterschool, een school voor kinderen met een beperking. een huiskamerproject, een bakkerij en deelt voedselpakketten, dekens en schoolmaterialen uit.

Astrid is een ondernemer met een breed maatschappelijk oog. Zeker waar het vrouwen betreft. "Ik ben ook lid van het Female Empowerment Netwerk van het United World College in Maastricht, dat meisjes uit MENA landen laat studeren in Maastricht en zo een weg naar zelfstandigheid ontwikkelt en ik ondersteun Free a Girl, dat hele jonge meisjes in India en Nepal helpt om bevrijd te worden uit seksueel netwerken waar ze gevangen en te werk gesteld worden. Ook Abrazo Amigos helpt en investeert in een kansrijkere toekomst en zelfstandigheid voor jonge vrouwen."

Helpen

"Laat iedereen zijn steentje bijdragen aan een betere wereld. Veel kleine steentjes maken samen een groot verschil. Je wordt er zelf gelukkiger van om ook wat impact te maken. Leuk om zo'n meisje te zien opgroeien. We hadden een leuk contact. Ik kreeg een kaartje met mijn verjaardag en met kerst en ze appte vol trots haar rapporten. Het was zo mooi om continu te ervaren dat mijn bijdragen goed terecht kwamen. Ik wil tegen iedereen zeggen: draag bij. Geef deze mensen in Azul een steun in de rug."

Astrid Pinckaers

Astrid Pinckaers was oprichter en directeur van Ricoh Document Center Zuid, AV Center Zuid en Smart Office Center, alle gevestigd in Geleen. In augustus 2025 verkocht ze haar bedrijf en begeleidde het tot februari 2026. Ze is nu Commissaris bij Linssen Yachts en Commissaris voor het MECC in Maastricht, is Voorzitter van Kom'mit Westelijke Mijnstreek en Voorzitter van de jury van de Limburg Award.

Un Abrazo Para Los Amigos:
info@abrazoamigos.nl.
Bankrekening:
NL66ABNA0545428432
t.n.v. Un Abrazo Para Los Amigos, Banholt

Foto: Voormalig pand Wegenbouw Limburg

TEAMWORK **MAAKT HET WAAR**

Een nieuwe vloer, mooie gordijnen of binnenzonwering. Het lijkt misschien eenvoudig, maar er komt vaak meer bij kijken dan je denkt. Gelukkig hoef je dat niet allemaal zelf uit te zoeken. Bij Teamwork in Valkenburg denken ze graag met je mee. Eigenaar Pascal Segers houdt van persoonlijk contact, eerlijk advies en ouderwetse service. 'We zeggen wat we doen en doen wat we beloven. En als iets niet kan, vertellen we dat ook gewoon.'

'Ik zit al veertig jaar in dit vak en heb zelf heel wat meters op mijn knieën doorgebracht', lacht Pascal. In 1994 begon hij voor zichzelf. Jarenlang werkte hij vooral aan grote projecten, van bedrijfspanden tot complete zorgcentra. Zes jaar geleden kwam daar ook een winkel voor particulieren bij. 'Dat was een goede beslissing. Het contact met mensen die hun huis willen opknappen, vind ik ontzettend leuk. Je helpt ze iets moois te maken waar ze iedere dag plezier van hebben.'

Eerst goed kijken, dan pas leggen

In de winkel vind je een ruime keuze aan pvc-vloeren, tapijt, gordijnen en binnenzonwering. Vooral pvc is populair. 'Niet zo gek', vindt Pascal. 'Het is mooi, makkelijk schoon te houden en kan tegen een stootje. Maar de mooiste vloer komt niet tot zijn recht als de ondergrond niet goed is.' Daarom komt Teamwork eerst thuis kijken en meten. Is de vloer vlak genoeg? Moet er geëgaliseerd worden? En wat is in die specifieke situatie de beste oplossing? 'We zijn daar heel eerlijk in. Mensen moeten achteraf niet voor verrassingen komen te staan.'

Groot in projecten, vertrouwd bij je thuis

De ervaring met grote projecten levert ook thuis voordelen op. Teamwork werkt met kwalitatieve materialen van bekende merken en kan door de grote inkoopvolumes aantrekkelijke prijzen bieden. 'We gebruiken bij particulieren dezelfde kwaliteit als bij onze projecten. Daar doen we geen concessies aan.' Ook de uitvoering blijft in vertrouwde handen. Pascal verzorgt samen met de binnendienst de begeleiding en planning, terwijl ervaren stoffeerders het werk uitvoeren. Onder hen medewerkers die al jarenlang bij het bedrijf horen. Ook Pascals zoon werkt inmiddels mee. 'Mooi toch, dat het straks binnen de familie verdergaat?'

Gewoon goed geregeld

Wat Pascal vooral belangrijk vindt, is dat iedereen zich welkom voelt. 'Of je nu één slaapkamer wilt aanpakken of je hele huis, we nemen voor iedereen de tijd. **We beloven zilver en proberen er goud van te maken**.' Geen poeha dus, maar een mooie winkel, persoonlijk advies en gewoon goed werk. 'En mocht er iets zijn, dan lossen we het op. Zo hoort het toch?'

Teamwork Woning & Projectstoffering
Jos Maenenstraat 7, Valkenburg
www.teamworkvloeren.nl

DE VALKENBURGSE MUZIEKSCHOOL
IN DE VORIGE EEUW

Door: Jan Schurgers, m.m.v. Piet Bours
Beeld: folder Oude Muziekschool

Het is 9 november 1947 ’s morgens om 11.00 uur als in het Patronaatsgebouw in de Plenkertstraat meerdere autoriteiten bij elkaar komen om in Valkenburg een muziekschool in het leven te roepen. Er heeft zich een comité gevormd bestaande uit voorzitter M.J. Ogier, secretaris-penningmeester J.H.H. Vroemen, de dames mevrouw Hens-Jahn en Schunck-Cremers, de Eerwaarde Heer kapelaan Hennekens, de heer Verstegen uit Valkenburg en de heer Curfs uit Houthem.

Het bestuur heeft uitgebreide plannen ontwikkeld en pakt die meteen stevig aan, omdat het vindt dat Valkenburg een rijk muzikaal leven had dat na de oorlog moet worden voortgezet. De inwoners van Valkenburg en Houthem krijgen een folder in de bus om dit initiatief te ondersteunen. De eerste directeur wordt de heer J. Wolfs, tevens pianoleraar. Er is voldoende belangstelling, want al vrij snel kan begonnen worden met viool- , ballet-, en blaasinstrumentlessen. In de loop van de jaren wordt regelmatig verhuisd van locatie, onder andere naar Villa Alpha, een pand in de Grotestraat en later naar ruimtes bij de Protestantse kerk aan de Oosterweg.

Jubileumboekje

In het jubileumboekje, verschenen in 1987 bij het 40-jarig bestaan, schrijft mevrouw G. Schunck-Cremers over wat haar in 1947 dreef tot de oprichting van een muziekschool in Valkenburg, het volgende:

Foto: Mevrouw Schunck

“In de jaren twintig en dertig, toen ik zelf muziekonderwijs had in viool, piano en harmonieleer, was men daarvoor aangewezen op de muziekschool van Maastricht en moest men twee maal per week met de trein reizen. Dit kostte veel tijd en geld, waardoor er maar weinig Valkenburgse kinderen in de gelegenheid waren muziekonderwijs te volgen. Toen ik later zelf kinderen kreeg, werd ik weer geconfronteerd met hetzelfde probleem. Hiervoor wilde ik een oplossing vinden. Mevrouw Hens, de echtgenote van de toenmalige Burgemeester van Valkenburg, en ik kregen toen de idee om in Valkenburg een muziekschool op te richten."

Raad en daad

De directeuren van de muziekscholen van Maastricht, Heerlen en Kerkrade werden gevraagd om ons met raad en daad terzijde te staan en van hun ervaring mee te laten profiteren. Allereerst was er natuurlijk geld nodig en werd er financiële hulp gevraagd aan de plaatselijke middenstand, bedrijven en particulieren. De eerste gift van 100,- gulden was van Bierbrouwerij de Leeuw. Een heel bedrag voor die tijd. We hadden tenslotte genoeg bij elkaar om de huur van het toenmalige Patronaatsgebouw te betalen en een tweedehandspiano en enkele meubels aan te schaffen.”

En verder: “Na jarenlang aandringen en volhouden hebben we uiteindelijk van de gemeente een bescheiden subsidie ontvangen. Omdat de school duidelijk in een behoefte voorzag doch niet meer uit particuliere middelen en subsidie kon worden bekostigd, waren we tenslotte genoodzaakt om het beheer van de school over te dragen aan de gemeente.”

Directeuren

Het is duidelijk waarom. Het heeft 17 jaar geduurd alvorens rijkssubsidie wordt verleend en het is opmerkelijk om te vermelden, dat het jaarlijkse subsidiebedrag van het rijk voor 1964 1.231,- gulden bedraagt.

In 1978 overlijdt de toenmalige directeur A. Bosch en wordt het jaar daarop J.L. Godschalk als nieuwe directeur benoemd. Een groot werkveld blijkt nog braak te liggen, wat een grote uitdaging voor hem wordt. Talrijke gesprekken zijn noodzakelijk en resulteren uiteindelijk in de vestiging van dependances in Eys, Mechelen, Partij en Klimmen. In augustus 1982 besluit de gemeente Valkenburg aan de Geul de Stichting Muziekschool om te zetten in een beheerscommissie volgens de gemeentewet. In datzelfde jaar krijgt de muziekschool tevens de rijkserkenning als muziekschool en als HaFa (harmonie en fanfare) opleidingsinstituut.

In het jubileumboekje schrijft directeur Godschalk: “Met veel plezier denk ik terug

Foto: De heer Godschalk

aan de prettige wijze waarop met de gemeentebesturen van Valkenburg aan de Geul, Margraten, Voerendaal, Nuth, Wittem en Vaals gesprekken zijn gevoerd aangaande dienstverleningscontracten en het te volgen subsidiebeleid. Ook de samenwerking met de bestuursleden is steeds prettig verlopen. In alle ontwikkelingen met betrekking tot de expansiedrang hebben zij steeds stimulerend gewerkt. Speciaal bij één bestuurslid wil ik even stil staan en wel bij de persoon van de Heer Sjo Schurgers. Het was voor mij persoonlijk en ook voor onze school een zeer groot verlies toen hij kwam te overlijden. Wekelijks liep hij bij mij binnen. Ontelbare malen zijn wij samen op pad geweest in de regio.”

Wethouder Sjo Schurgers is voorzitter tot aan zijn dood op 19 februari 1984. De leraren van de muziekschool luisteren op 2 juni een herdenkingsdienst op in de kerk in Broekhem. De heren Van der Meulen en Schaeps spelen er het dubbelconcert voor trompet van Vivaldi . De heer A. Frings zingt liederen van Schubert, mej. S. van Glabbeek speelt het altvioolconcert van Telemann en mevrouw M. Jansen het hoboconcert van Czimaroza. Piet Bours zorgt voor de begeleiding op het orgel.

Docenten

Aan het doel om ook Valkenburgse docenten aan te stellen is regelmatig voldaan. Gustaaf Hertogs is jarenlang docent en tevens dirigent van Harmonie Walram. Directeur Godschalk is van november 1982 tot 1 januari 1989 dirigent van mannenkoor Walram. Meer dan veertig jaar geeft Valkenburger Piet Bours pianoles aan een groot aantal leerlingen, naast zijn werkzaamheden als dirigent van meerdere koren en als vaste begeleider van het mannenkoor Geulklank. Wim Steinbusch uit Schin op Geul verzorgt er gitaarlessen en Joke de Backer uit Houthem balletlessen.

Bestuur

Bij het veertigjarig bestaan in 1987 bestaat het bestuur uit voorzitter Martin Eurlings, wethouder van de gemeente Valkenburg aan de Geul, vice-voorzitter de heer J. Vroemen, secretaris de heer H. Maessen als vertegenwoordiger van de muziekkorpsen, de heer F. Baenen, wethouder van de gemeente Wittem, de heer H. Coumans namens de gemeenteraad Valkenburg aan de Geul, de heer W. Hermans, wethouder van de gemeente Voerendaal, mevrouw Loffeld als lid en de heer H. Rouschop, wethouder van de gemeente Margraten.

Achterste rij v.l.n.r. H. Coumans, NN, M. Loffeld, NN, NN.
Zittend v.l.n.r. J.L. Godschalk, NN, M. Eurlings, J. Vroemen, H. Maessen.

In 1992 krijgt directeur Godschalk regelmatig te maken met ziekte. Bij zijn afwezigheid heeft in eerste instantie de heer Borawitz (viooldocent) de taak om in te springen, later, bij langere uitval, wordt John Wauben (gemeenteambtenaar) op deze functie gezet en weer iets later wordt Piet Bours officieel aangesteld als waarnemend directeur. Hij krijgt de opdracht alle taken van de directeur in te vullen: vergaderingen plannen en voorzitten, met collega’s en ouders van leerlingen overleggen en contact onderhouden met de dependances en de afdelingen HaFaBra. Het leerlingenaantal stijgt op alle fronten.

Gebouw verwoest

Het is een drukke tijd. De subsidies van de gemeente worden gekort en staan onder druk. “We protesteerden met een groot aantal collega’s op het gemeentehuis en bij de einduitvoering van de Alphons Crolla-prijzen, voor de studenten met de beste resultaten tijdens de gradenexamens. Die zou voor één keer in het Paviljoen gehouden worden, maar het gebouw werd door brand grotendeels verwoest. Bovendien werd er van mij verwacht dat ik de salarissen van alle collega’s berekende, rekening houdend met hun bekwaamheid, leeftijd, afgelegde kilometers en bijkomende kosten”, aldus Piet Bours nu.

In 1997 wordt de muziekschool Valkenburg bij die van Maastricht gevoegd, waar de heer Jan Tuinstra directeur is en krijgt de naam Kumulus, wat heel wat voeten in de aarde heeft gehad. In feite houdt hiermee de gemeentelijke muziekschool Valkenburg op te bestaan. De lessen gaan wel door in het Pradoegebouw in de Steenstraat.

De muziekschool krijgt in 2021 door een initiatief van de dames Joëlle Savelkoul en Eleën Bartholomeus een particuliere voortzetting onder de naam muziekschool Collab, waar het vooral draait om met plezier muziek te maken en is bestemd voor iedereen in het heuvelland die een instrument wil gaan bespelen, wil leren zingen en samen musiceren. Het is een waardig opvolger van de oude muziekschool en viert dit jaar haar vijfjarig bestaan.

GERT VEENHUIZEN
HET BLIJFT TOCH JE KINDJE, HÈ…

Door Jan Vermeer / Beeld: Content met Sharme

Of ik iets over Gert Veenhuizen wilde schrijven, vroeg de bladcoördinator van dit magazine. Een boek? Nee, een artikel voor in "Kijk op Valkenburg". Nou, dat wordt dan een uittreksel van een beknopte samenvatting van alleen zijn jaren in Valkenburg. Maar wel met alle plezier, want ik denk hem goed genoeg te kennen om te betwijfelen of een interview nog iets toevoegt. Toch heb ik besloten om met hem af te spreken. Enerzijds om er zeker van te zijn dat de te gebruiken informatie correct is, anderzijds omdat dit altijd weer toffe ontmoetingen zijn. Plaats van handeling: café "Vrienden Van" aan het Valkenburgse Grendelplein, of nóg toepasselijker zoals zal blijken; aan de voet van de Cauberg.

Kasteeldomein De Cauberg

Om te beginnen moeten wij ruim twee decennia terug in de tijd, want voordat Gert in Valkenburg neerstreek, werkte hij als accountmanager bij vakantieparken-organisatie Landal. In deze functie was hij overkoepelend verantwoordelijk voor de exploitatie van meerdere resorts. Daarnaast werd hij regelmatig ingezet als projectleider van nieuw te stichten vakantiedomeinen. Zo realiseerde hij al eerder o.a. Landgoed 't Loo in Oldebroek, Landgoed De Elsgraven in Enter, vakantiepark De Waufsberg in Noorbeek, resort Livingstone Jan Thiel op Curaçao en meer. In het jaar 2002 aanvaardde hij de opdracht om op de kop van de Cauberg een nieuw park te stichten. Het moest een kwalitatief hoogstaand vakantiedorp worden met royale, luxueuze huizen en dito appartementen. In totaal zouden er ruim 200 woningen worden gerealiseerd. Een buitenstaander heeft geen idee hoeveel water er eerst door de Geul is moeten stromen om van de welbekende Europacamping een huizenpark te maken. Vooral met de omvang zoals er uiteindelijk is gerealiseerd. Het gaat dan om diverse onderzoeken, om de aankoop van de terreinen, om de bestemmingswijziging, om de financiële onderbouwing, om de gevolgen voor de natuur, om de visuele impact op de omgeving, om verkeer, om veiligheid, enz, enz. En dat nog los van het tumult dat in Valkenburg zelf was ontstaan. Onderschat het lawaai niet dat de autochtone Valkenburger kan maken bij nieuwe ontwikkelingen. Van welke aard die ook zijn. Als er een nieuw initiatief nadert, of als er iets verandert dat al langer bestaat, dondert en bliksemt het uit de kelen der criticasters. Deze mensen hebben wij later nooit meer iets horen zeggen over het enorme succes van Kasteeldomein De Cauberg. Ook niet dat het een schitterend dorp is geworden dat vooral wordt bezocht door mensen die iets te besteden hebben. Dat Valkenburg en omgeving hiervan meeprofiteert, zal geen betoog behoeven. Tel daarbij op dat Landal, door het grote aantal gasten, veruit de hoogste bijdrage levert aan de gemeentelijke toeristenbelasting, dan zijn er redenen genoeg om blij te zijn met het bestaan van dit park. En dus ook met de neveneffecten van o.a. het (mede-)organiseren of faciliteren van diverse grote en minder grote evenementen. Om hier verder op in te gaan, kom ik vanzelf weer terug bij de persoon in kwestie.

De liefde voor Valkenburg

Dat Gert Veenhuizen, na het voltooien van zijn opdracht, niet is vertrokken naar een volgend project, heeft alles te maken met de snel gegroeide liefde voor Valkenburg zelf, maar ook voor het omliggende heuvelland. Ook zag hij al snel de omvang van een enorm ongebruikt potentieel van het toeristisch totaalproduct. Hoe aantrekkelijker Valkenburg en het omliggende vijfsterren-landschap zou zijn, hoe groter de belangstelling van een groeiend aantal gasten. Dat een verdere opwaardering van het toeristische aanbod ook de bezetting van het Kasteeldomein ten goede zou komen, mag duidelijk zijn. Maar ook dat de hele sector hiervan zou meeprofiteren. En dat was ook de bedoeling want de kwaliteit van een enkel onderdeel, maakt tegelijkertijd ook duidelijk waar de andere onderdelen van het product zouden zijn achtergebleven. Veenhuizen sloot zich dus aan bij het bestuur van Visit Zuid-Limburg om zodoende zijn kennis te delen met anderen. Daarnaast kon hij er op deze manier op aansturen dat andere partijen zouden meebewegen in de richting van een zichzelf steeds weer verbeterend aanbod in Zuid-Limburg. En toegegeven, met Valkenburg als toeristische hoofdstad.

Het organiserend vermogen

Mogelijk zal het velen zijn ontgaan dat het handwerk van Gert Veenhuizen is terug te vinden in de organisatie van bijna alle grote evenementen die Valkenburg steeds weer opnieuw op de kaart hebben gezet. Als organisator, fondsenwerver, vergunninghouder, sponsor, adviseur, facilitator, acquisiteur en ga zo nog maar even verder. Om er een paar op te noemen, waren dat 3 wereldbekerwedstrijden en het wereldkampioenschap cyclocross, 2x Red Bull Crashed Ice, 2x Red Bull Zeepkistenrace, afscheid van Leo van Vliet (directeur Amstel Gold Race), Michael Boogerd, Philippe Gilbert (sponsoractie voor de Ziekte van Parkinson), Annemiek van Vleuten, jubileum Kindercarnaval, Gulden Humor (Mirlitophile), Eroica (retro wielerfestijn), de 75 en 80-jarige viering van de bevrijding van Valkenburg, Actie Helm Op (met UMC-Maastricht), woningen (gederfde verhuurwaarde c.a. € 300.000,-) beschikbaar gesteld voor gedupeerden door de overstromingen in 2001 en ga zo nog maar even door. Het is dus niet verwonderlijk dat de organisatie van het NK-wielrennen, dat in 2028 in Valkenburg zal worden gehouden, ook nu al de hulp van Gert Veenhuizen heeft ingeroepen. Mensen die dit weten, zeggen allemaal hetzelfde: "deze man verdient een lintje".

Een nette netwerker

Gert Veenhuizen blijkt een geboren netwerker te zijn en beschikt aldus over een sterk relationeel vermogen. Door de vele initiatieven, moest hij bij veel loketten aankloppen en een nog hoger aantal deuren zien te openen. Dat bleek hem, door de hiervoor genoemde eigenschappen, gemakkelijker af te gaan dan de meesten. Ook omdat hij altijd daadwerkelijk iets te melden heeft. Maar ook te geven

Foto: Gert Veenhuizen

Z.o.z. ⇨

en dus niet alleen te nemen. Het bijzondere van een aantal van die samenwerkingsverbanden is dat er verbazend vaak vriendschappen uit zijn ontstaan. Formele relaties, informele, maar ook vriendschappen voor het leven. Enkele namen uit de imposante lijst zijn Leo van Vliet, de hele familie Adrie en Mathieu v.d. Poel, senator Joop Atsma, Leontien van Moorsel, Anna van der Breggen en nog meer. Véél meer. En niet alleen namen van bekende sporters of politici, maar ook ambtenaren bij de provincie, bestuurders van allerlei instanties of mensen die bij hem gewerkt hebben. Te veel om op te noemen. Toch mogen wij twee mensen uit die lijst niet overslaan. Te beginnen met de in 2022 overleden Piet Paulusma, die met zijn beroemde “oant moarn-weerbericht” Valkenburg meer dan honderd keer op de nationale televisie heeft weten te brengen. De vriendschap met familie Paulusma is nog steeds intact en het monument voor Piet, dat in Friesland is gemaakt, staat op een prominente plek bij de ingang van het Kasteeldomein De Cauberg. Daarnaast richt Gert de schijnwerper niet alleen op bekende Nederlanders maar ook op de inmiddels ook beroemde Valkenburger Paul Cabo, de iconische Kerstman die tijdens alle Kerstparade’s vanaf zijn hoge praalwagen de toeschouwers in de juiste sfeer wist te brengen. Veenhuizen beweert ten stelligste dat Paul de enige echte Kerstman is. Kijk, dáár heb je vrienden voor.

Kerststad Valkenburg

In 2003 nam de toenmalige burgemeester contact op met Gert Veenhuizen, met het verzoek om meer structuur aan te brengen in het Valkenburgse Kerstproduct. Hem was blijkbaar de daadkracht van Gert niet ontgaan. De handschoen werd opgepakt, waardoor er nieuwe samenwerkingsverbanden werden gesmeed. Ook tussen concurrenten. Er werden medestanders gezocht (en gevonden), nieuwe initiatieven bedacht en de eerste stappen gezet naar wat later een stevig kwaliteitsproduct zou zijn. Zo ontstond de Route d’ Amuse, de Kerstparade en, los daarvan, ook Santa’s Village. Alles aanvankelijk kleinschalig en met beperkte middelen. De eerste wagens van de Parade waren op Marktplaats gekochte karretjes. Elk jaar, stukje bij beetje, vervangen door grotere exemplaren waar steeds mooiere praalwagens van werden gemaakt. Als je samenvattend uitlegt dat er in totaal 300 mensen (incl. kinderen) hieraan meewerkten, als je de verhalen kent van alle gesprekken over de straatverlichting en andere versieringen, als je de strooptochten optelt om de benodigde sponsorgelden bij elkaar te krijgen, als je de inspanningen weegt van Visit Zuid-Limburg m.b.t. de marketing, dan begint het te duizelen. Gelukkig zijn steeds meer ondernemers de waarde gaan inzien van alle inspanningen waardoor er een stevig financieel fundament is ontstaan. Uiteindelijk, want dat is niet vanzelf gegaan. De eerste jaren heeft Gert Veenhuizen elke Euro zelf opgehaald door elke ondernemer (soms meermaals) fysiek te bezoeken. Eigenlijk is niets vanzelf gegaan. Zo blijkt o.a. ook als Veenhuizen de verhalen vertelt over de allesverwoestende brand (2012) van de loods van de voormalige brouwerij De Leeuw, waardoor Stichting Kerststad in een klap alles kwijt was. Binnen een maand had Gert het geld bij elkaar weten te brengen voor een totaal nieuwe Kerstparade.

Loslaten

Iedereen die de AOW-leeftijd nadert, verheugt zich er vanzelf op om met met pensioen te gaan. Daar is Gert Veenhuizen echter nog niet uit. Hij houdt van zijn werk, is trots op het Kasteeldomein en heeft nog niet geleerd om op zijn handen te gaan zitten. Wel heeft hij zijn rol, als voorzitter en penningmeester van Stichting Kerststad Valkenburg, overgedragen. Dat laat hij nu, met veel vertrouwen, aan een nieuwe ploeg over. In die zin, dat hij de ontwikkelingen m.b.t. de organisatie van de Kerstparade toch met veel belangstelling zal blijven volgen want, zo zegt hij zelf: “het blijft toch je kindje, hè”.

Langer vitaal, veilig en gelukkig thuis wonen

COMMUNITY CARE: DE KRACHT VAN SAMENREDZAAMHEID IN DE WIJK

Door: De Media Experts / Beeld: Stan Keulen

De meeste mensen hebben dezelfde wens als ze ouder worden: zo lang mogelijk prettig, veilig en zelfstandig blijven wonen in hun eigen vertrouwde omgeving. Tegelijkertijd staat de zorg voor grote uitdagingen. De vraag naar ondersteuning groeit, terwijl het aantal zorgprofessionals afneemt. Community Care laat zien dat het anders kan.

Wat vier jaar geleden begon als een proef in enkele Zuid-Limburgse wijken, is inmiddels uitgegroeid tot een beweging die actief is in achttien wijken en dagelijks bijdraagt aan meer verbinding, zelfredzaamheid en kwaliteit van leven voor ouderen.

Community Care ondersteunt ouderen om zo lang mogelijk zelfstandig thuis te blijven wonen, met behulp van hun sociale netwerk, de wijk en waar nodig professionele zorg. Daarbij staat niet de zorgorganisatie centraal, maar de gemeenschap zelf.

Nelleke Tinbergen, programmamanager Community Care bij Sevagram, vertelt: "We zijn in 2022 gestart in Maastricht, Valkenburg en Heerlen. Ons doel was vanaf het begin helder: ouderen ondersteunen om zo zelfstandig mogelijk te blijven leven, met behoud van hun kwaliteit van leven. Dat kunnen we alleen samen doen."

Vanaf de start sloten tal van partijen zich aan bij de beweging. Zorgorganisaties, huisartsen, gemeenten, woningcorporaties, welzijnsorganisaties, onderwijsinstellingen, vrijwilligers, mantelzorgers en bewoners werken samen aan sterke en leefbare wijken.

Moderne vorm van naoberschap

Een belangrijk inzicht uit onderzoek naar de effecten van Community Care is dat de aanpak uitstekend aansluit bij een eeuwenoud principe dat ook vandaag nog verrassend actueel is: naoberschap. “Mensen helpen elkaar van nature. Community Care organiseert en versterkt die kracht die al aanwezig is in de wijk," zegt Tinbergen. "Dat maakt onze aanpak niet alleen effectief, maar ook duurzaam."

Juist in een tijd waarin ouderen langer zelfstandig wonen en de druk op de zorg toeneemt, blijkt de waarde van informele netwerken groter dan ooit. Familieleden, vrienden, buren en vrijwilligers spelen daarbij een cruciale rol.

Tinbergen ziet ook kansen wanneer mensen uiteindelijk verhuizen naar een zorglocatie."Vaak wordt alle ondersteuning die iemand thuis kreeg automatisch overgenomen door de zorgorganisatie. Dat is eigenlijk jammer. Waarom zou de betrokkenheid van familie, vrienden of buren stoppen zodra iemand verhuist naar een zorgcentrum? Als we die verbinding behouden, versterken we het welzijn van bewoners én ontlasten we tegelijkertijd onze zorgprofessionals."

Ontmoeting als motor van verandering

De komende jaren groeit Community Care verder door. De verwachting is dat de beweging in 2027 actief zal zijn in twintig wijken.

In iedere wijk speelt een Community Care-coördinator een verbindende rol. Deze persoon brengt bewoners, vrijwilligers, professionals en organisaties samen en stimuleert initiatieven die bijdragen aan zelfredzaamheid, sociale participatie en het verminderen van eenzaamheid.

Een zichtbaar voorbeeld hiervan zijn de Open Koffies. Tijdens deze laagdrempelige bijeenkomsten ontmoeten gemiddeld tien tot vijftien bewoners en ongeveer twintig professionals elkaar. Bewoners leggen nieuwe contacten, organisaties leren elkaar beter kennen en hulpvragen worden vaak vroegtijdig gesignaleerd.

"Ontmoeting is het kloppend hart van Community Care. Door aanwezig te zijn in de wijk ontstaan vanzelf gesprekken, vragen en initiatieven. Vanuit die verbinding bouwen we samen aan een sterke gemeenschap."

‘Zonder Community Care zat ik alleen hier op de flat’

De impact van Community Care wordt vooral zichtbaar in de verhalen van bewoners zelf. Paula Goossens en Tiny Bruls nemen actief deel aan Community Care Valkenburg. Opmerkelijk genoeg wonen zij al jarenlang tegenover elkaar, maar leerden zij elkaar pas kennen via de activiteiten in de wijk.

"We doen aan bijna alles mee," vertelt Paula. "Met de boodschappendienst, de spellenmiddag, het soepcafé en de wandelgroep. Ik ga zoveel mogelijk eropuit. Anders zit ik maar alleen op de flat."

Haar verhaal laat zien waar Community Care in essentie over gaat. Niet alleen het organiseren van ondersteuning, maar vooral het creëren van verbinding. Door mensen met elkaar in contact te brengen ontstaan nieuwe vriendschappen, groeit het sociale netwerk en neemt het gevoel van verbondenheid met de wijk toe.

Voor veel ouderen betekent dit meer dan een leuke activiteit. Het betekent gezien worden, ergens bij horen en erop kunnen vertrouwen dat er mensen in de buurt zijn die naar elkaar omkijken.

Van boodschappen doen naar minder eenzaamheid

In de afgelopen vier jaar zijn meer dan veertig initiatieven ontwikkeld die bijdragen aan de doelstellingen van Community Care. Daarbij blijkt steeds opnieuw dat relatief eenvoudige activiteiten een grote maatschappelijke impact kunnen hebben.

Een mooi voorbeeld is het boodschappenproject. Wat begon als praktische ondersteuning voor ouderen die moeite hadden om zelfstandig boodschappen te doen, bleek veel meer op te leveren dan alleen hulp bij dagelijkse activiteiten.

Deelnemers gaven aan dat juist het contact tijdens het samen boodschappen doen van grote waarde was. Uit evaluaties bleek dat het project bijdroeg aan het verminderen van gevoelens van eenzaamheid. Daarmee bevestigt het een belangrijke gedachte achter Community Care: een eenvoudige ontmoeting kan soms meer betekenen voor iemands kwaliteit van leven dan extra zorg of ondersteuning.

Samen bouwen aan de toekomst

Community Care laat zien dat de toekomst van wonen, welzijn en zorg niet uitsluitend ligt in professionele ondersteuning, maar juist in sterke gemeenschappen. Een samenleving waarin bewoners, vrijwilligers, mantelzorgers, professionals en organisaties gezamenlijk verantwoordelijkheid nemen voor elkaar.

Tinbergen vergelijkt het met verenigingen, waar leden steeds vaker samen verantwoordelijk zijn voor het draaiend houden van de club.

"Als we diezelfde mentaliteit weten te verbinden aan wonen, welzijn en zorg, kunnen we echt het verschil maken. Niet alleen voor ouderen, maar voor de leefbaarheid van hele wijken."

Over Community Care

Community Care startte in mei 2022 in drie wijken in de gemeenten Maastricht, Valkenburg en Heerlen. Vanuit deze wijken werken Community Care-coördinatoren aan het versterken van zelfredzaamheid, samenredzaamheid, sociale participatie en het verminderen van eenzaamheid. Inmiddels is de aanpak uitgegroeid tot een brede beweging in Zuid-Limburg.

Daarnaast ontwikkelde Sevagram de methode ‘Community Care powered by Sevagram’, waarin wordt beschreven hoe een verpleeghuis actief kan bijdragen aan sterke, verbonden en zorgzame wijken.

Drie elementen staan daarbij centraal:

- De bewoner en zijn of haar netwerk
- De Open Koffies
- De Community Care-coördinator

Samen vormen zij de basis voor een gemeenschap waarin mensen langer vitaal, veilig en gelukkig kunnen blijven wonen.

DermaMedic
DÉ LASERBEHANDELING VOOR HUIDVERJONGING DEZE WINTER
De winter is een mooi moment om extra aandacht te geven aan je huid. Met de Ultra laser werken we gericht aan een frissere, egalere en verfijnde huid.
De behandeling is onder andere interessant bij:
• grove poriën
• fijne lijntjes
• pigment en zonschade
• een doffe of vermoeide huid
• onregelmatige huidstructuur
• behoefte aan meer glow en verfijning
De Ultra laser richt zich niet alleen op één huidprobleem, maar juist op het verbeteren van de algehele huidkwaliteit.
Ultra laser behandeling
Van € 259 voor € 199
Inclusief LED-behandeling
Benieuwd wat de Ultra laser voor jouw huid kan betekenen? We adviseren je graag persoonlijk in onze kliniek in Valkenburg of Sittard.
www.dermamedic.nl
info@dermamedic.nl | T 043 30 30 178

STIHL
FRISSEN
GROEN TECHNIEK
VALKENBURG A/D GEUL
VERKOOP | VERHUUR | SERVICE | KEURINGEN

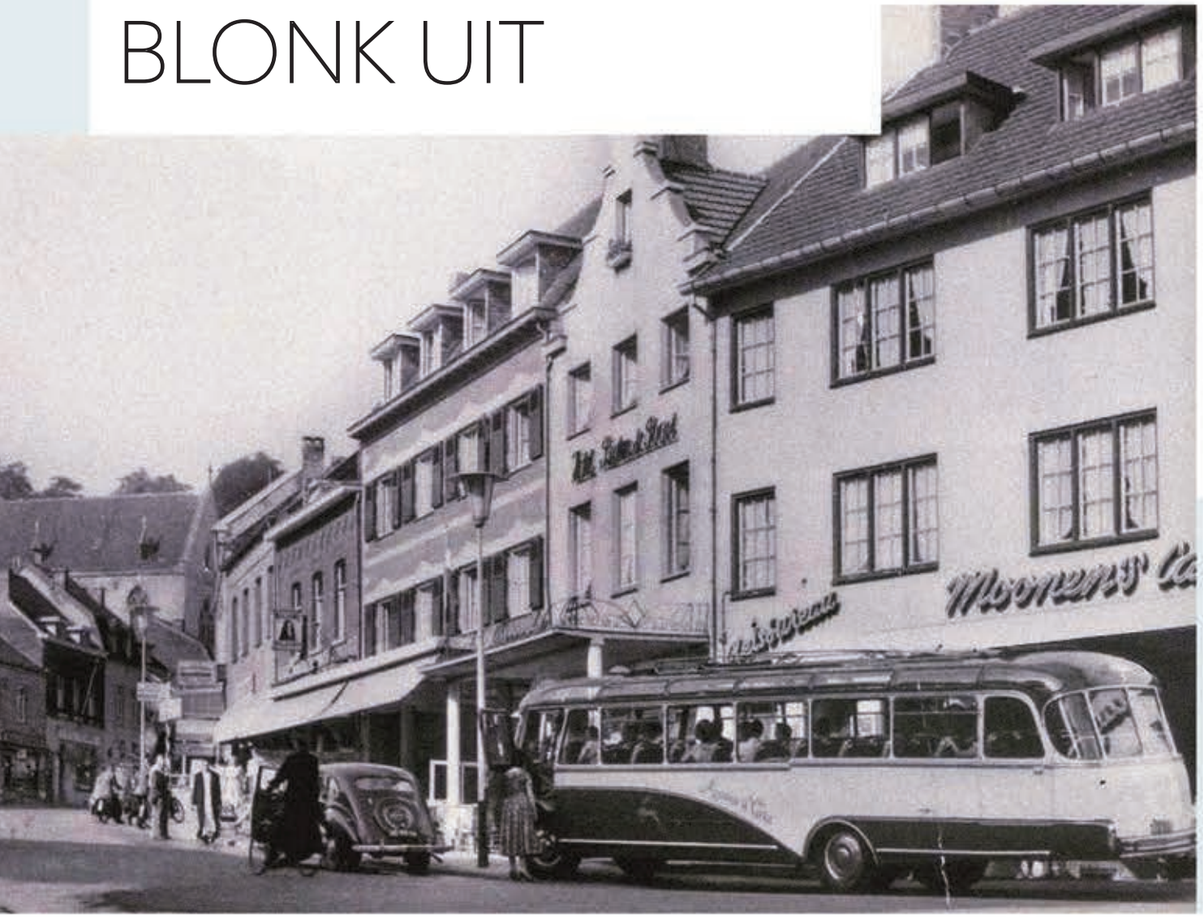

HAPPY FRITES · BROEKHEM
Dagelijks vers gebakken
Huisgemaakte satésaus, zuurvlees & goulash
Happy Frites Broekhem
Cremerstraat 2a, 6301 GE Valkenburg
/HappyFritesBroekhem

BOSCH
Technologie voor het leven
MOOI VOOR ELKAAR!
ELECTRO WORLD
P.WOUTERS & ZN
L.v.d.Maesenstraat 11a Valkenburg a/d Geul 0436012378
www.wouters-zn.nl info@wouters-zn.nl

SPAUWENTRAVEL
BOUTIQUE
UW REISBUREAU VOOR ALLE REIZEN EN VAKANTIES WERELDWIJD
IN HET CENTRUM VAN VALKENBURG
WERELDWIJD REISAANBOD
Van eilandhoppen in Griekenland tot een rondreis door Azië of een mooie cruise
PERSOONLIJK REISADVIES
Kom langs in onze inspirerende boutique, waar uw reiswensen alle tijd, rust en aandacht krijgen
REIZEN OP MAAT
Van een bijzondere huwelijksreis tot een exclusieve rondreis met privégids – geheel afgestemd op úw wensen
TOT IN DE PUNTJES GEREGELD
Zorgeloos van begin tot eind – wij nemen alles uit handen: vluchten, hotels, transfers en excursies
COMPLEET AANBOD
Ook voor reizen van gerenommeerde touroperators uit Nederland, België en Duitsland – voor dezelfde prijs als online, maar met onze persoonlijke service erbij
VERTREK VANAF MAASTRICHT
Uw vakantie begint dichtbij huis!
Ontdek de mogelijkheden om comfortabel en ontspannen vanaf Maastricht Aachen Airport te vliegen
MOGEN WIJ U VAN DIENST ZIJN?
SCAN DE QR-CODE:
085-067 00 15
POSTSTRAAT 6
VALKENBURG A/D GEUL
MA. T/M VR.: 09.00-17.00 UUR
WWW.SPAUWEN.NL

BUSBEDRIJF **MOONEN'S CARS** BLONK UIT

Tekst: Jan Schurgers / Foto's en bewerkingen daarvan Jo van Aken, Herman ter Beek en Wim ter Beek

Aan het begin van de vorige eeuw steeg het aantal toeristen dat Valkenburg bezocht zienderogen. Ze ontdekten het natuurschoon in de omgeving en de nieuwe accommodaties. Er verschenen grotere hotels met meer kamers om de gasten, die meestal langer bleven, onder te brengen.

Er ontstond ook de behoefte om de natuurrijke omgeving beter te leren kennen en dus gingen sommige hotelhouders zorgen voor busvervoer, zoals bijvoorbeeld hotel Prins Hendrik in de Wilhelminalaan. Zo kon Zuid-Limburg verder verkend worden en later de Eifel in Duitsland en de Ardennen in België.

Slimme ondernemers zagen die tendensen begonnen rond 1920 een eigen busbedrijf. Zo ontstonden de Splendid Cars, de Valk toer- en streekbussen, Pelikaan Cars, het Zuiden, Mignon busbedrijf, maar ook Moonen's Cars, genoemd naar de toenmalige eigenaar, de heer Moonen. Hij had zijn garage onder aan de Cauberg. Met fraai uitziende bussen vervoerde hij groepen toeristen verder Duitsland en België in en ging zelf boven de garage wonen. Begin jaren zestig zocht hij een opvolger voor zijn bedrijf.

Textielfabrieken

In de plaats Tubbergen in Twente had de familie ter Beek een garage met een tankstation en ook een aantal bussen, ter Beek Tours. Hiermee werd voornamelijk personeel vervoerd naar de textielfabrieken waar Twente bekend om stond, alsook naar de metaalfabrieken in Hengelo (firma Stork). In de zomermaanden stonden echter veel bussen lange tijd stil vanwege de vakantie van de werknemers, die voornamelijk uit Zuid-Europa afkomstig waren.

Ter overname

De familie ter Beek hoorde op zekere dag van een in Valkenburg wonende Twentenaar, die kwam tanken, dat er in Valkenburg een busbedrijf ter overname beschikbaar kwam. Daar had de familie ter Beek wel oren naar. Zo zouden de anders stilstaande Twentse bussen in het korte maar drukke zomerseizoen van Valkenburg, optimaal ingezet kunnen worden. De familie overlegde en kocht in 1966 Moonen's Cars en het pand met garage aan het Grendelplein. De heer Moonen verhuisde naar de Dr. Hermansstraat.

Van de drie broers ter Beek verhuisde Bennie met zijn vrouw Ans en hun zoon Herman van Tubbergen naar Valkenburg. Zoon Wim en dochter Inge werden aan het Grendelplein geboren. Bennie, een gepassioneerd zanger, werd vrijwel direct na de verhuizing lid van mannenkoor Walram.

Heer Ter Beek

Blinkend chroomwerk

De fraaie, donkerblauw gespoten bussen, met veel blinkend chroomwerk, trokken de aandacht. Al gauw werden vijf nieuwe bussen van zo'n 180.000 gulden per stuk aangekocht en kon het aanbod uitgebreid worden, zoals met tochten naar de Duitse Hunsrück en een uitgebreidere Ardennentocht. Moonen's Cars werd populair in Zuid-Limburg. Ook was er eind jaren zestig en begin jaren zeventig nog busvervoer van mijnwerkers naar de steenkolenmijnen in België.

Z.o.z. ⇨

De prijzen van de dagtochten waren best betaalbaar. Zo kon men in 1972 naar Monschau voor f 9,50, Luik (bus en boot) f 13,-, Spa en watervallen van Coo f 13,50, Rijn- en Ahrdal f 17,50 en zelfs naar het Groot-Hertogdom Luxemburg voor f 16,50.

Ben leed als kind al aan astma. Luchtweg-problemen zorgden ervoor dat hij op een gegeven moment elke winter, na het drukke seizoen, enkele maanden in Davos moest herstellen. Dat hielp aanvankelijk wel, maar gaandeweg kreeg hij steeds meer problemen.

Te groot geworden

In 1979 volgde een flinke uitbreiding. De bussen waren inmiddels te groot geworden voor de onderdoorgang van de garage. Ze stond daardoor grotendeels leeg en de destijds bekende restaurantketen Wienerwald vestigde zich in de tot restaurant verbouwde garage. Het kantoor, nog uit de jaren zestig, werd flink gemoderniseerd. De feestelijke opening door burgemeester P. Gilissen in juni 1979 werd een groot feest met veel belangstelling, felicitaties, toespraken, bloemen en geschenken. Notabelen waren

er, het Nachtwachtgilde uit Berg en Terblijt en het mannenkoor Walram. Ben zong er zelfs een solo.

Bus verdwenen

Door de uitbreiding van het aantal bussen en het formaat ervan, stonden de bussen geparkeerd achter het café Het Wapen van Berg aan de Rijksweg in Berg en Terblijt. Daar bleek op zekere dag een bus te zijn verdwenen. Met een vliegtuig werd er zelfs gezocht naar deze bus en een week later kwam er een telefoontje van de politie in Eupen met de melding dat ene heer Willems de bus had gevonden bij een sportterrein. Ben had er later een beloning van 1.000 gulden voor over.

Zijn gezondheid speelde Ben steeds meer parten. In 1980 nam zijn broer Gerard het bedrijf over. Die ging boven de garage wonen en exploiteerde het bedrijf nog enkele jaren. Ben, Ans en hun kinderen woonden korte tijd in Berg en Terblijt en daarna in Broekhem. Daar overleed Ben op 27 november 2008 op 73-jarige leeftijd.

50

Zo af en toe snuffel ik door mijn boekenvoorraad op de planken en de stapel tijdschriften ernaast. Pak een boek, kijk er even in of lees de achterflaptekst en constateer dat ik aan heel wat boeken nog niet ben toegekomen. Struin soms door de stapel Geulranden en de exemplaren van Kijk op Valkenburg en verbaas me over zaken, die al lang vergeten of verdwenen zijn. Op de foto's staan mensen, die er niet meer zijn.

Ik neem het eerste exemplaar van Kijk op Valkenburg ter hand en zie dat het is verschenen in juli 2010 en op eigen initiatief uitgegeven werd door Ivo Benders. Ik sla het open en tot mijn verbazing tref ik een artikel aan over de Wilhelminatoren met de titel "Een baken waar je niet omheen kunt". Frappant, want dat baken is er nu niet meer. Even verderop een artikel over pretpark "de Valkenier" en ook dat is er al jaren niet meer. Op pagina 29 viert mannenkoor Geulklank haar zestigjarig bestaan, maar is inmiddels al bijna zeven jaar opgeheven. Het kan verkeren.

Het magazine werd jaarlijks vier keer uitgegeven tot de zomer van 2018. Dat waren 34 exemplaren en toen werd de uitgave overgenomen door Remy Bordewin van Admirror & Adnarrowcasting. Hij ging over tot het uitgeven van twee afleveringen per jaar en zo zijn er nu 15 nummers verschenen. Alles bij elkaar is het nummer dat u nu in uw handen heeft dus het vijftigste. Een felicitatie waard. En dat betekent ook dat er vijftig columns van Jees zijn verschenen over de meest diverse onderwerpen.

Gewoon doorgaan in de komende jaren, zou ik zeggen. Es God bleef.

Vindt u dat nou ook niet ?

JEES

Jees

VERENIGD IN VALKENBURG

In deze rubriek maken we in vogelvlucht kennis met een van de vele verenigingen die onze gemeente rijk is. Ook interesse? Mail naar **info@kijkopvalkenburg.nl**

KERSTCONCERT CHORALE VALKENBURG

Chorale Valkenburg is een gemengd operakoor en bestaat al meer dan een halve eeuw. In het koor zingen 30 mannen en vrouwen met veel plezier klassieke stukken van bekende en van minder bekende componisten. De koorleden komen niet alleen uit Valkenburg aan de Geul, maar ook uit de omliggende dorpen en steden. De standplaats van Chorale is onze Geulstad.

Er is een grote variatie in achtergrond, leeftijd, werkzaamheden en activiteiten van de leden. Het zingen in een plezierige sfeer staat voorop. Eigenlijk is het koor een grote familie. De missie van het koor is om eenieder die een passie heeft voor klassieke muziek een plaats te bieden. Ook jonge mensen, vaak nog studerend of pas afgestudeerd, hebben in het koor de kans om ervaring op te doen als sopraan, alt, tenor of bas. De dirigent is Luciano Meloni, een zeer betrokken musicus met Italiaanse roots.

Samen met het blazersensemble de Madeleines en sopraan Lea Vliex verzorgt Chorale Valkenburg op zondag 13 december om 15.00 uur een kerstconcert. Dit concert wordt gegeven in de Kloosterkerk, gelegen aan de Oosterweg 3. De toegangsprijs is 10 Euro.

Zie ook: **www.choralevalkenburg.nl**

SJINBORN IS EEN GROTE FAMILIE

Door: Niels Smits
Beeld: archief VHV Sjinborn

Feets in het Sjinbad

Deze herfst bestond de Valkenburgse Hockey Vereniging (VHV) Sjinborn 45 jaar. Een saffieren jubileum dat op en rondom het sportveld in Broekhem uitgebreid werd gevierd.

Kijk op Valkenburg ging op bezoek bij de hockeyclub om met enkele bestuurs- en clubleden te praten over het verleden, het heden én de toekomst, die er zonnig uitziet: 'De club heeft echt sfeer, familiegevoel en een hoge betrokkenheid van leden en vrijwilligers'.

Verleden

Dat Valkenburg een hockeyvereniging heeft, is niet altijd vanzelfsprekend geweest. Sjinborn is namelijk opgericht in het naastgelegen Schin op Geul, wat meteen de herkomst van de clubnaam verklaart: geboren (born, naar de Engelse oorsprong van de sport) in Schin op Geul (in het dialect afgekort tot Sjin).

Het waren Mabel en Frits Prinsen die aan de wieg stonden van de hockeyclub. Het tweetal verhuisde in de jaren zeventig vanuit het hockeygekke Brabant naar Schin op Geul. Mabel was een verdienstelijk speelster die op landelijk niveau in het eerste elftal van Den Bosch speelde. Frits genoot vooral van de gezelligheid op en naast het veld.

Die combinatie van sport en gezelligheid lag dan ook ten grondslag aan de oprichting van Sjinborn in 1981. 'In overleg met de Maastrichtse Hockey Club probeerden ze in Schin op Geul een meisjesteam te formeren', vertelt **Helga Prinsen**, dochter van de oprichters en tegenwoordig bestuurslid bij de vereniging. 'Wij als meisjes (haar zus Arlette en zijzelf, red) wilden ook graag hockeyen, dus plaatste mijn moeder een advertentie in een schoolblaadje. We hadden eigenlijk maar zeven meisjes nodig om een team te formeren, maar dat liep direct wat uit de hand.'

Eigen plek

Mabel was die eerste jaren de drijvende kracht bij de nog jonge vereniging. 'Mijn moeder was de binding, de trainster. Zij stond op het veld en regelde alles', vertelt Helga trots. De meiden trainden aanvankelijk op het trainingsveld van de plaatselijke voetbalvereniging, Struchter Boys. Later sloten ook jongens en senioren zich aan bij het snelgroeiende Sjinborn. Voor wedstrijden werd in eerste instantie uitgeweken naar Maastricht. Al snel ontstond er weerstand bij de voetbalclub, omdat de hockeysticks te veel schade aan het veld zouden veroorzaken.
Er werd uitgeweken naar Berg en Terblijt, waar de vereniging bij voetbalclub VV Berg '68 een eerste 'eigen' veld kreeg, omdat er in Schin op Geul simpelweg geen plek was voor een vaste accommodatie. Een eigen locatie was een diepgekoesterde wens van het bestuur en de vereniging, die door de rondzwervingen en onzekerheden het ledenaantal inmiddels zag slinken.

Uiteindelijk werd een vaste plek gevonden op een braakliggend terrein in de Valkenburgse wijk Broekhem. Daarmee kreeg HV Sjinborn in 1988 voor het eerst een échte eigen locatie, zij het buiten de dorpsgrenzen. Een voorwaarde was dat 'Valkenburg' aan de naam werd toegevoegd. Zo ontstond de uiteindelijke naam: Valkenburgse Hockey Vereniging (VHV) Sjinborn. De club zat weer in de lift.

Heden

Nu, jaren later dus, is de club nog altijd springlevend én gelukkig op de eigen plek in Broekhem. Dat blijkt wel uit het jubileumfeest, dat groots gevierd werd. 'De club heeft echt sfeer, familiegevoel en een hoge betrokkenheid van leden en vrijwilligers', geeft **Lieke van Stekelenburg**, secretaris bij Sjinborn, aan. **Dagmar Mullenders**, actief clublid en dochter van Helga, vult aan: 'Oud-leden die van ver kwamen, in een weekend dat de A2 werd afgesloten, maar per se bij het feest aanwezig wilden zijn, is tekenend hiervoor.'

Frits en Mabel Prinsen, oprichters van Sjinborn

'Zo vroegen wij iedereen om op te schrijven wat Sjinborn voor hen betekent', gaat Lieke verder. 'Veel was terug te voeren op familiegevoel of thuiskomen, iets dat wat mij betreft tekenend is voor deze club. Sjinborn is familie.' 'Een familie, die draait op vrijwilligers', zo gaat Helga verder. 'Personen zoals Birgit Frederiks, een drijvende kracht op en naast het veld, die zich al deccenialang inzet voor Sjinborn. Een club kan niet 45 jaar bestaan zonder de hulp van mensen als Birgit', legt ze uit. 'Het organiseren van evenementen, het trainen door senioren van de jongste jeugd, het fluiten van wedstrijden, het geven van extra trainingen en het onderhouden van het complex: iedereen wordt aangespoord om wat te doen en daarmee houden we de club draaiend'.
Wanneer de dames wordt gevraagd naar de hoogtepunten uit de 45-jarige geschiedenis van Sjinborn, blijkt de input haast onuitputtelijk: 'Promotie- en kampioensfeestjes die goed gevierd werden, de ouder-kindtoernooien, de hockeykampen, de eerdere jubileumfeestjes en het Sjinbad.'

Samenwerking

Die familie die Sjinborn dus pleit te zijn, werd enkele jaren geleden wat groter dankzij een intensieve samenwerking met HV Meerssen. De clubs spelen in combinatieteams en delen de faciliteiten op beide accommodaties. 'Bij de allerkleinste jeugd is er nog voldoende nieuwe aanwas', vertelt Lieke. 'Maar op een bepaalde leeftijd krijgen kinderen andere interesses, gaan ze studeren of verhuizen en groeien teams uit tot elftallen. Er is dus noodzaak tot samenwerking om volwaardige selecties te behouden', legt ze uit. 'Als er geen samenwerking zou zijn, heb je simpelweg geen teams', vervolgt ze. 'We hebben elkaar dus nodig om het hockey in beide gemeenten ook in de toekomst levensvatbaar te houden.'

Ook Dagmar onderstreept het belang van de samenwerking: 'Toen ik achttien was, merkte ik dat veel mensen stopten. Ze gingen studeren, verhuisden, of gingen werken. Dan ben je dus weg en kun je niet meer altijd op zondag spelen. We hebben nu een team van twintig meiden, ómdat we samenwerken. Ik voel me in Meerssen net zo thuis als hier', vertelt ze desgevraagd.

Uit de samenwerking ontstonden ook de huidige paarse clubkleuren. Een mooi bewijs van de goede band tussen beide verenigingen. 'Meerssen was rood, wij waren lichtblauw. En wat krijg je als je rood en blauw mengt? Paars!' vertelt Lieke enthousiast.

Toekomst

'Van een fusie is vooralsnog geen sprake, maar de samenwerking ontwikkelt zich steeds verder', zo gaat Lieke verder. 'We focussen ons op het versterken van die samenwerking om van daaruit een gezonde basis te behouden voor de hockeysport in de regio. Daarbij spelen de beide accommodaties én de steun van de gemeente een belangrijke rol. Of dit uiteindelijk tot een daadwerkelijke fusie komt, is een vraag voor de toekomst'.

Tegelijkertijd blijft de eigen identiteit van zowel Sjinborn als HV Meerssen belangrijk. 'Sjinborn kent een rijke geschiedenis en dat sterke familiegevoel, waar onze leden en vrijwilligers trots op zijn. Dat willen we koesteren, ongeacht wat de toekomst brengt en hoe de samenwerking zich uiteindelijk ontwikkelt', besluit Lieke. 'Uiteindelijk draait het erom dat iedereen zich thuis voelt en met plezier kan blijven hockeyen!'

Wedstrijd tussen leden en oud-leden op het jubileumfeest

EXPOSITIES IN MUSEUM VALKENBURG

Door: Jan Schurgers

LICHT OP KUNST. LIMBURGSE KUNSTENAARS IN MUSEUM Valkenburg (2010-2026)

In het kader van de viering van het 75-jarig bestaan van het museum zijn elf thema's gekozen die samen een beeld geven van de beeldende kunst in en uit Zuid-Limburg in de periode 1945-1970. Met Charles Eyck als uitgangspunt worden oudere en jongere kunstenaars gepresenteerd zoals onder andere Rob Brouwers, Patrick Creyghton, Pieter Defesche, Jef Diederen, Lei Molin, Rob Graafland, Henri Jonas, Pierre van Soest, Hans Truyen en Jacques Vonk, die allen contact hadden met de eigen aard van de Limburgers en het Limburgse land,

De tentoonstelling duurt nog tot 10 januari 2027.

Werk van Robert Graafland

Foto: Opening van het Streekmuseum Land van Valkenburg op 10 juni 1951. Anselm v.d. Voort, zoon van oprichter Theo v.d. Voort, opent met een sleutel de deur van kasteel Den Halder. (website museum)

MUSEUM VALKENBURG - 75 JAAR GESCHIEDENIS EN KUNST.

Op de tweede verdieping staan de wortels van het museum centraal. Voorwerpen uit het eigen depot laten zien hoe het ooit begon als Streekmuseum Het Land van Valkenburg. Het is een stap terug in de tijd aan de hand van authentieke opstellingen die een sprekend verleden tot leven brengen: een kamer van de vermogende familie de Guasco, een reconstructie van de schutterskamer, een versteende boomstam en een apotheek. De ontwikkeling van de beginjaren in kasteel Den Halder is te volgen en de moeilijke jaren daarna. Valkenburgse enthousiaste kunstliefhebbers weten het museum met veel moeite te redden van de financiële ondergang. Daarna groeit museum Valkenburg uit tot een gerenommeerd museum voor Limburgse kunst, zonder zijn basis te vergeten. Stevig verankerd in de rijke Valkenburgse geschiedenis.

Deze tentoonstelling duurt nog tot 31 januari 2027.

VERZWEGEN OORLOG. LIMBURGERS IN DE STRIJD OM Nederlands-Indië (1945-1962)

De zalen beneden en in de bovenste zaal, kunst uit Indonesië (25 april – 31 oktober 2027.)

Tussen 1945 en 1962 werden ongeveer 280.000 Nederlandse militairen uitgezonden naar Nederlands-Indië, waarvan minimaal 12.000 Limburgers. Deze expositie vertelt het verhaal van Limburgse militairen en hun families. Jongens die werden opgeroepen voor hun dienstplicht, de lange reis per schip, de confrontatie met geweld en onzekerheid, het verlies van kameraden en het moeizame thuiskomen. Aan de hand van persoonlijke foto's, brieven, dagboeken en voorwerpen laat de expositie zien wat deze periode betekende voor de mensen die erbij betrokken waren.

Foto: Verzwegen oorlog

DÉ FOTOSPECIALIST VAN HET ZUIDEN ZETELT IN BRUNSSUM

Mooie portretten met een eigen signatuur. Maak een afspraak bij Fotostudio Brunssum voor een fotoreportage van baby, kind, volwassene, huisdier, of het hele gezin.... het kan op zijn mooist worden vastgelegd in Brunssum. Kwaliteit, klantvriendelijkheid en snelle service voorop. Zodra de foto's zijn gemaakt kunt je deze al een uur later komen uitzoeken. De foto's kunnen, indien gewenst meteen worden ingelijst in elk formaat, alle lijsten zijn op voorraad.

Pasfoto's en RDW erkenning voor rijbewijs

Ook kun je altijd binnenlopen ZONDER afspraak voor pasfoto's, deze zijn meteen klaar voor alle officiële documenten, voor welk land dan ook. Nieuw is dat ze meteen DIGITAAL bij RDW kunnen worden aangevraagd zodat het rijbewijs enkele werkdagen later al klaar ligt bij jouw gemeente. Hiermee zijn zij de enige in Brunssum en omstreken.

NIEUW, eigen inlijsterij

Een mooie foto verdient natuurlijk alle aandacht. Zeker met een lijst geef je jouw beeld net dat beetje meer. Voor thuis, op kantoor maar ook prachtig als cadeau. Nieuw in de zaak is namelijk een eigen inlijsterij. Of het nou gaat om fotografie, een kunstwerk of een ander materiaal, zij zorgen ervoor dat het eindresultaat ,uiteraard in overleg, volledig naar wens is. Er is een breed assortiment aan lijsten in alle kleuren beschikbaar, met of zonder passe-partout. Ook je eigen doeken (canvas) kunnen zij voor je op een raamwerk opspannen, dus ook dit is mogelijk zodat de inlijsterij aan alle wensen kan voldoen.

Eigen afdrukken

Alle eigen digitale bestanden of foto's (deze worden gedigitaliseerd) kunnen zij voor je afdrukken op elk gewenst formaat met een maximum grootte van 100 cm x 200 cm. Als de drukte het toelaat kan dit zelfs binnen een uur omdat zij over alle benodigde apparatuur beschikken. Tevens kun je er ook alles laten afdrukken op canvas, plexiglas of aluminium.

Maatwerk is hier de standaard

Het motto van Fotostudio Brunssum luidt niet voor niets: " GAAT NIET BESTAAT NIET ". Dankzij de jarenlange ervaring en uitgebreide fotofaciliteiten worden beelden gemaakt en vastgelegd die mens (en dier) koesteren.

Diverse Acties:

Profiteer nu ook van de kerstpakketten voor jezelf of ook mooi als cadeau voor de feestdagen!

fotostudio Brunssum

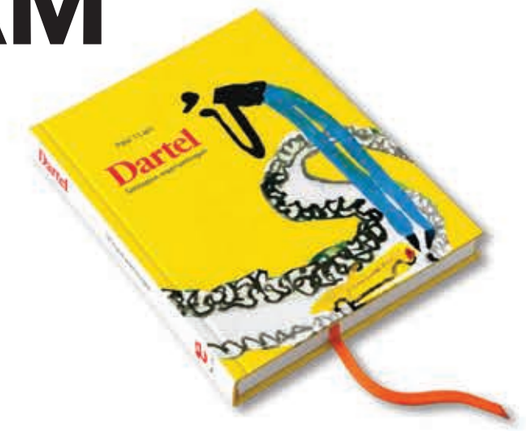
Fotostudio Brunssum
Het Winkelcentrum 14
6441 BZ Brunssum
T 045-525 4403
www.fotostudiobrunssum.nl

Fotobron: Yvonne Apeldoorn

DARTELE DUIZENDPOOT
PAUL 'T LAM

Een open boek

Door: Jan Vermeer

Communicatieadviseur Paul 't Lam, oorspronkelijk afkomstig uit Zeist, woonde eerst in Mheer, hield kantoor in Maastricht, maar verhuisde een paar jaar geleden naar Valkenburg, waarmee hij nu ook "eine van oes" is. Vanaf zijn appartement aan de Hof van Reinald, kijkt hij uit over het vestingstadje, net zoals hij het leven overziet; beschouwend.

Een nieuw woord: "autobiografilogisch"

Het verbaast ons niet dat iemand, die ooit geschiedenis studeerde, zelf ook de neiging heeft om daar iets aan toe te voegen. Maar hoe doe je dat? Een autobiografie schrijven? Breedvoerig uitweiden over het "dartele leven van Paul 't Lam"? Of een zorgvuldig gesorteerde verzameling van vertelsels over eigen observaties, ontmoetingen, ideeën en opvallende citaten samenbrengen in een prachtig tafelboek? U raadt het al. En dat is logisch; autobiografilogisch.

De Persoon in kwestie

Paul 't Lam is een professional die zijn eenmansbedrijf "Apostrof" heeft genoemd. Frappant genoeg dus, naar het weglatingsteken in zijn eigen familienaam. Hij blijkt van veel markten thuis te zijn en beschikt derhalve over een scheepslading vol met opgestapelde kennis. Zorgvuldig gesorteerd, dus overzichtelijk en meteen beschikbaar. De inhoud van deze gereedschapskist heeft hij tijdens meerdere functies steeds weer verder weten te vullen. Oorspronkelijk vanuit de journalistiek, voerde hij talloze opdrachten uit. Als radiomaker, presentator, tekstschrijver, reisleider, reclameman, bedrijfsstrateeg, gespreksleider, PR-man, dagvoorzitter, programmaschrijver, woordvoerder, bedenker van titels en meer. Hij staat dan ook bekend als iemand die zich snel inleeft in een nieuwe situatie, breed inzetbaar is en altijd blijft drijven door de opwaartse kracht van zijn professionele neutraliteit. Het ene succes bleek steeds weer een opstap te zijn naar het volgende. Op die manier voerden hem meerdere grote opdrachten naar Limburg, waar zich al snel de liefde voor deze provincie manifesteerde. En niet alleen voor het gebied.

De boekpresentatie

Donderdag 22 oktober jl. vond de presentatie plaats van het boek "Dartel" van Paul 't Lam. Dit gebeurde in de Maastrichtse boekhandel Dominicanen. Op zich al bijzonder vanwege de locatie die alom wordt beschouwd als de mooiste boekhandel ter wereld. Alleen dát is al iets om supertrots op te zijn. Ja, ja, ook als Valkenburger. Maar, omringd door een schitterend decor zoals dit prachtige, voormalige kerkgebouw, betekent nog niet dat de scène die zich daar afspeelt ook top is.

"Always believe in your kippenvel"

Daar is meer voor nodig. Zoals de magie van vriendschappelijkheid en oprechte belangstelling. En dat was nu wel degelijk voelbaar. Ondanks het vooruitzicht van de beloofde "bubbels", luisterden de aanwezigen aandachtig naar het dartele vraag- en antwoord-gesprek met presentatrice Dyanne Sleijpen. Vooral omdat elke reactiesteeds weer een korte anekdote teweegbracht waardoor de schrijfstijl van Paul 't Lam zich al deels wist te ontvouwen. Alles overziend, maar toch kort, helder, verrassend en vooral humoristisch. Hierdoor was het ongeduld, de nieuwsgierigheid naar het boek zelf, nog aardig in toom te houden. Wellicht omdat de antwoorden al een aardige inkijk gaven in de sfeer die de lezer later zou aantreffen.

Dartel

Het boek is tot aan de rand gevuld met korte teksten, quotes en citaten. De waarnemingen, ontmoetingen, plotseling opkomende gedachten en mijmeringen, zijn rijk gegarneerd met prachtige, kleurige illustraties van Guus van Eck. Smaakvol opgemaakt en stevig vervat in een luxe hardcover uitvoering. Het hoogtepunt was echter het moment waarop Paul het boek aan zijn oudste kleindochter aanbood. Symbolisch want, opgedragen aan zijn kleinkinderen en onderstreept met de woorden: "geschreven voor de volgende generatie", bestaat er geen specifieke doelgroep voor dit boek. "Dartel" is een interessante snoepwinkel voor iedereen die al kan lezen. Of nóg kan lezen, dus vanaf de 4de tot de 114-jarige leeftijd. Ongeveer, hè. Zelf noemt Paul het een tafelboek. Prima, maar wij denken dat het voor heel wat lezers ook een lesboek zal zijn. Of in elk geval een bron van inspiratie. Hoe dan ook; een open boek, maar wel nadat je het zelf hebt opengeslagen.

Tafelboek "Dartel" van Paul 't Lam is verkrijgbaar bij boekwinkels in Zuid-Limburg, bij Joy Flowers of via zijn eigen website:www.paulltlam.com

Kerststad Valkenburg

Op vrijdag 13 november 2026 gaat Kerststad Valkenburg van start en duurt tot en met 3 januari 2027. In de weekenden kan het erg druk zijn. Wie door de week een bezoekje brengt geniet van meer ruimte en service. Op deze pagina vindt u alvast enkele activiteiten die tijdens Kerststad georganiseerd worden.

WinterGlow Valkenburg

Het nieuwe Winterglow op het Walramplein wordt ingericht als een traditionele kerstmarkt, met sfeervol verlichte chalets, winterse decoratie en de geur van warme lekkernijen.

Kerst bie de Meule

Van 28 november tot en met 3 januari verandert de Geulhemermolen in een sfeervolle winterbestemming met een schaatsbaan, een knusse winterbar en winterse gerechten met het welbekende vleugje Oostenrijk.

Ongelofelijk Zand

Nieuw dit jaar is het indrukwekkende zandsculpturenfestival waar internationale zandkunstenaars het kerstverhaal op spectaculaire wijze tot leven brengen. Kom kijken in de Nieuwe Kerk, verwonder je en beleef hoe zand verandert in adembenemende kunst. Locatie: St. Pieterstraat 1A. Tickets zijn te koop via www.ongelofelijk-zand.nl/

Kerstparade

Ook dit jaar trekt de Landal Christmas Parade weer door het centrum van Valkenburg. Van 14 november tot en met 30 december 2026: elke zaterdag om 19:30 uur. Vanaf woensdag 9 december vindt de parade ook op alle woensdagen plaats om 19:00 uur. Op zaterdag 26 december is er géén parade.
Route: Dr. Erensstraat - Th. Dorrenplein - Gosewijnstraat - St. Pieterstraat - Walramplein - Hovetstraat - Berkelstraat - Grotestraat Centrum.

Santa's Run

Op zaterdag 19 december trekt Santa's Run door Berg en Terblijt, Vilt en Sibbe-IJzeren: een stoet van verlichte trucks waarbij mensen met een beperking als bijrijder mee mogen.
Route en doorkomsttijden: www.santas-run.nl

Kribkeswandelingen: moment van bezinning in Kerststad Valkenburg

De Kribkeswandelingen zorgen voor een mooie balans tijdens de drukke kerstperiode. Ze bieden een rustig alternatief voor wie even wil ontsnappen aan de gezellige drukte van de stad. Vier sfeervolle routes, door Schin op Geul, Sibbe-IJzeren, Houthem St. Gerlach en Broekhem, laten bezoekers en inwoners in alle rust genieten van de bijzondere kribkes (kerststallen).

Alle informatie over de kerstmarkten en winteractiviteiten op deze locaties is te vinden via www.kerststadvalkenburg.nl

SAMEN INVESTEREN IN EEN FLOREREND VALKENBURG AAN DE GEUL

Door: Tim Voncken

Wie door het centrum van Valkenburg aan de Geul wandelt, merkt het meteen: verzorgde straten, sfeervolle evenementen en een gastvrije uitstraling. Achter veel van die zichtbare verbeteringen staat de BIZ – de Bedrijveninvesteringszone. Maar wat betekent die organisatie nu eigenlijk voor inwoners én ondernemers? We gaan daarvoor in gesprek met city coach Ken Heugen.

"Wij willen dat Valkenburg een plek blijft waar inwoners aangenaam kunnen wonen, ondernemers goede zaken doen en bezoekers zich welkom voelen," steekt hij gelijk kernachtig van wal. "Projecten zoals de bloemenvoorzieningen en de Alledaagse Mensen dragen bij aan sfeer, beleving en verblijfskwaliteit. Dat is goed voor iedereen."

Belangrijkste ambassadeurs

De rol van de Bedrijven Investeringszone (BIZ) reikt echter verder dan zichtbare projecten alleen. BIZ is ook een belangrijke gesprekspartner voor de gemeente en andere beleidsmakers. Daarbij staat het belang van de ondernemers centraal, zonder de inwoners uit het oog te verliezen. "Wij brengen signalen en ideeën vanuit de ondernemers onder de aandacht, maar kijken altijd breder," zegt Ken, als verbindend 'oliemannetje' tussen alle betrokken partijen. "Inwoners zijn trouw aan onze middenstand en bovendien onze belangrijkste ambassadeurs. Hun belangen nemen we daarom nadrukkelijk mee in gesprekken over de toekomst van het centrum en het aangrenzende gebied, waar de BIZ onder valt."

Leegstand voorkomen

De afgelopen jaren zijn dankzij de BIZ diverse initiatieven gerealiseerd die bijdragen aan de uitstraling van Valkenburg aan de Geul. Van sfeervolle aankleding tijdens feestdagen tot evenementen die bezoekers én inwoners verbinden. De BIZ laat daarmee zien dat investeren in een aantrekkelijk centrum niet alleen een zaak van ondernemers is, maar van de hele gemeenschap. "We willen leegstand voorkomen en de diversiteit in het aanbod behouden. Daarom blijven we actief in gesprek met vastgoedeigenaren en verhuurders. Alle doelgroepen zijn welkom in onze mooie Mergelstad en juist die mix maakt ons centrum zo sterk. Maar momenteel kampen we – zoals zoveel steden en winkelcentra – met een aantal langdurig leeg liggende winkelpanden en verschraling van het winkelaanbod. Dus dat is nu een van onze prioriteiten."

Toekomst evenementen

Om evenementen voor de toekomst veilig te stellen, is daarnaast een tijdje terug BOK Events opgericht. Onder deze organisatie vallen onder meer de Rode Loper. De Bokkenweken, Kiava, De Mergelzomer. "Deze evenementen zorgen voor variatie, vermaak en verbondenheid. Met steun van de gemeente kunnen we deze activiteiten blijven organiseren en verder ontwikkelen, met oog voor de leefbaarheid. Zo investeren we samen in een florerend Valkenburg aan de Geul. Voor vandaag én morgen."

Voor de nabije toekomst zet BIZ in op een gezond ondernemersklimaat, met ruimte voor diversiteit en vernieuwing. Daarbij horen volgens Heugen ook maatregelen die het centrum aantrekkelijk houden, zoals de ingezette vergroening en een parkeerbeleid met het eerste uur gratis parkeren. "We blijven als verbinder oog en oor houden voor iedereen die betrokken is bij een bruisend centrum."

Meer weten over BIZ? Check online: valkenburg.biz of mail Ken: citycoach@valkenburg.biz

HARMONIËRENDE HARMONIEËN

Foto: Michel Lebouille (l) en Ad Kleinjans

Door: Jan Vermeer

De letterlijke betekenissen van het woord "harmonie" zijn: een goede verhouding, een juist evenwicht of de eendracht tussen de verschillende delen die in goede samenwerking een mooi geheel met elkaar vormen. Laat dit nu precies de insteek zijn van een gesprek dat ik onlangs met de twee voorzitters, Ad Kleinjans en Michel Lebouille, hierover mocht hebben. De aanleiding was een artikel in het gemeenteblad Mazjerang waarin werd aangekondigd dat Harmonie Amicitia uit Vilt en Harmonie Kur-Kapel Falcobergia hadden besloten om hun krachten te gaan bundelen.

Muziek als bindmiddel

Ik ben ervan overtuigd dat veel lezers dit nieuws achteloos tot zich hebben weten te nemen, zonder daarbij van hun stoel te vallen. Waarom zou je ook? De werkelijkheid is echter een heel stuk weerbarstiger dan de onschuldige toon waarmee het nieuws in het bericht is weergegeven. Er zouden weleens onderhuidse krachten kunnen spelen die zo'n proces totaal onmogelijk maken. Zo niet bij de muziekgezelschappen uit Vilt en Valkenburg. Gelukkig!
Want de betrokkenen hebben zich gerealiseerd dat het bij allebei de verenigingen om de muziek gaat. Dat is de gemeenschappelijke hobby, het bindmiddel binnen de eigen club, dus waarom niet ook tussen de leden van twee harmonieën.

Het doel is leidend

Tijdens het gesprek met de heren Kleinjans en Lebouille bleek al meteen dat zij hun rol als voorzítter al een hele tijd geleden hadden ingeruild voor de rol van voorstáánder. Overduidelijk klonk in alles door, waar zij werkelijk voor stáán. Voor hun leden, voor de muziek en voor het voortbestaan van een toekomstbestendig harmonieorkest. Het ego dus aan de kant, geen verdorde rivaliteiten uit een schimmig verleden, niets van dat alles. Het woordje "ik" is hierbij geen enkele keer gevallen. Het ging over wij, over continuïteit, over plezier, muziek, motivatie en het gegeven dat het kerktoren-denken had plaatsgemaakt voor een realistisch toekomstplan. Bij de jongeren, de categorie die deze toekomst straks moet waarborgen, hoef je al helemaal niet meer met schimmige tegenwerpingen aan te komen die het proces zouden kunnen verstoren. Het vooruitzicht zelf..! Het doel..! Dát is leidend bij de verwezenlijking van het gemeenschappelijke plan. Daar gaat het dus om. Vooral nu dit de steun heeft gekregen van de leden, de muzikanten, uit beide verenigingen.

De hindernissen

Zo'n proces breng je niet zomaar even tot een goed einde. Daar is soms water voor nodig om bij de wijn te doen. Daar moeten oplossingen worden gevonden voor elkaar in de weg staande vaste waarden. Beide korpsen hebben immers een repetitielokaal in hun eigen kern. Daarnaast zijn zij al decennialang gewend aan een vaste repetitiedag en hebben hun eigen vertrouwde dirigent in dienst. Ga er maar aan staan.

De hoopvolle aanloop

Dat beide harmonieën in een vergelijkbare situatie verkeren zorgde ervoor dat het deponeren van de ideeën bij de leden geen verrassing was. Zowel Amicitia als Falcobergia kampen met een te klein aantal leden waardoor het steeds moeilijker wordt om met een goede bezetting naar buiten te treden. Dat er hierdoor steeds vaker een beroep op elkaar werd gedaan, waren bij dit soort gelegenheden, behalve een goede oplossing, ook de momenten waarop de muzikanten voelden dat het kon, dat het de kwaliteit van de muziek en hierdoor ook het plezier in het musiceren, ten goede kwam. Het goede gevoel liep dus al een hele tijd vooruit op het moment waarop er geoordeeld moest worden.

Pragmatisch handelen

Overtuigd van de zorgen over een degelijke toekomst, wisten de wederzijdse bestuursleden dit ook naar elkaar uit te spreken. Zo werd er openlijk met elkaar gefilosofeerd over de mogelijkheden om de muzikanten de deelname te kunnen blijven bieden aan een orkest met een goede bezetting. Dat door het al eerdergenoemde goede gevoel, dat tijdens meerdere uitwisselingen was ontstaan, het geen verrassing was dat het draagvlak onder de leden groter was dan aanvankelijk gedacht, was mede het resultaat van de openheid waarmee zowel de zorgen, als de ideeën, met elkaar werden gedeeld. Hierdoor gesteund, konden er dus stappen worden gezet. En dat gebeurde dan ook.

Z.o.z. ⇨

De zegen van boven

Het lijdt geen twijfel dat er gezocht zou moeten worden naar oplossingen voor de meest uiteenlopende onderwerpen. Het belangrijkste uitgangspunt van beide besturen was eenstemmig en kraakhelder. Het ging om de leden, om de muziek, om vriendschappen, om het plezier, om trots, en om de toekomstbestendigheid hiervan. Dat er dus nu even geen noten gespeeld moesten worden maar wel gekraakt, was evident. Vooral over de eerdergenoemde hoofdhindernissen. Dat juist die onderdelen van de plannen, waarvan men had gevreesd dat die het moeilijkst op te lossen zouden zijn, "de zegen van boven" zouden krijgen, was niet voorzien waardoor de verrassing des te groter was. De leden van Amicitia vonden het prima om hun vaste repetitieavond op vrijdag in te ruilen voor de dinsdagavond. Verder bleken de muzikanten bereid te zijn om hun repetities, om de andere week, af te wisselen tussen de Cascade in Vilt en de Polfermolen in Valkenburg. Toen daarnaast bleek dat de dirigent van Amicitia een top uitdaging had aanvaard in Spanje, hoefden er op deze gebieden geen knopen te worden doorgehakt en geen slechtnieuwsgesprekken te hoeven gevoerd.

Op naar de toekomst

Het gaat dus gebeuren. Amicitia en De Kur gaan vanaf 1 januari intensief samenwerken. Aanvankelijk als twee verenigingen, met twee repetitielokalen, met hun eigen uniformen en met het voortbestaan van de drumband van Falcobergia. Alles ondergeschikt aan de vorming en verdere groei van de eerdergenoemde hoofdzaken. Op 10 april 2027 zal het nieuwe orkest zich voor het eerst aan het publiek presenteren. Het is vooral de aanpak van dit proces dat ervoor heeft gezorgd dat alle betrokkenen zich nu al op die uitvoering verheugen. Chapeau..!

MAGIC IN BLUE

In 2027 viert Harmonie Kur-Kapel Falcobergia haar 125-jarig jubileum met Magic in Blue: een avond vol muziek, magie en verrassingen. Samen met de drumband en het leerlingenorkest zorgt het nieuwe harmonieorkest voor een bijzondere show, met goochelaar en entertainer Brandon Smeets en zangeres Diana Olierook.

zaterdag 10 april 2027
Polfermolen Valkenburg
Aanvang: 19:00 uur
Kaarten vanaf 01-12-2026 via www.magicinblue.nl

BEWEGEN GAAT MAKKELIJKER IN WARM WATER

Bewegen is belangrijk, maar wat als iedere stap pijn doet of je lichaam niet meer zo soepel meewerkt? Bij Curfs Fysio & Sport in Valkenburg bieden ze een bijzondere vorm van fysiotherapie aan: hydrotherapie. In het warme water van Parkhotel Valkenburg kunnen mensen op een prettige manier werken aan hun herstel en bewegelijkheid.

Wie last heeft van pijnlijke gewrichten, stijve spieren of langdurige lichamelijke klachten, merkt vaak dat bewegen steeds lastiger wordt. Terwijl juist blijven bewegen zo belangrijk is. 'Mensen denken soms dat ze beter rust kunnen houden als bewegen pijn doet', vertelt Bart Curfs. 'Maar vaak is het juist goed om in beweging te blijven. Het gaat erom dat je een manier vindt die bij je lichaam past.' Hydrotherapie kan dan uitkomst bieden. Het warme water ondersteunt het lichaam, waardoor bewegen minder belastend is voor spieren en gewrichten. Curfs Fysio & Sport verzorgt deze therapie in het zwembad van Parkhotel Valkenburg, in groepen van acht tot vijftien personen. Vooral mensen met chronische klachten, revalidanten en ouderen kunnen er baat bij hebben. 'In het water merken mensen vaak dat ze meer kunnen dan ze dachten. Dat geeft vertrouwen en maakt bewegen weer leuker.'

Verder kijken dan de klacht

Naast hydrotherapie kun je bij Curfs Fysio & Sport terecht voor uiteenlopende klachten. Van knie- en gewrichtsproblemen tot sportblessures en revalidatie na een operatie. Daarbij kijken de fysiotherapeuten verder dan alleen de plek waar het pijn doet. 'Een pijnlijke knie, rug of schouder staat zelden op zichzelf', legt Bart uit. 'We willen begrijpen waarom iemand klachten krijgt. Pas dan kun je gericht behandelen én voorkomen dat het terugkomt.' Met fysiotherapie, gerichte oefeningen en persoonlijke begeleiding helpt het team mensen om weer met vertrouwen te bewegen. 'Uiteindelijk gaat het erom dat je zo lang mogelijk kunt blijven doen wat je graag doet. En daar helpen we mensen graag bij.'

Curfs Fysio & Sport
M 06-29135161
E info@curfsfysio.nl
W www.curfsfysio.nl

VERTROUWD IN LIMBURG, **THUIS IN HET HEUVELLAND**

Alex Knoren en Krystle Rosier, samen goed voor ruim 37 jaar gezamenlijke ervaring in de makelaardij, wonen en werken in het Heuvelland. Hun kracht zit in het persoonlijk contact.

Wie het kantoor van Ovida makelaars aan de Geneindestraat in Valkenburg binnenstapt, treft er geen makelaars die alleen woningen verkopen. Alex Knoren en Krystle Rosier weten dat achter iedere woning een verhaal schuilgaat. Een eerste eigen huis, een volgende stap voor een groeiend gezin of het afscheid van een plek waar jarenlang lief en leed is gedeeld. Juist dát maakt hun vak zo bijzonder.

Vanuit Valkenburg begeleiden Alex en Krystle dagelijks mensen bij de aankoop en verkoop van woningen in Valkenburg en het Limburgse Heuvelland. Ze kennen de dorpen, straten en woningmarkt, maar vooral ook het leven in deze omgeving. Ze wonen er immers zelf.

Die lokale betrokkenheid gaat hand in hand met jarenlange ervaring. Ovida makelaars is voortgekomen uit Boek & Offermans Makelaars, dat al sinds 1975 actief is op de Limburgse vastgoedmarkt. Sinds dit jaar gebeurt dat onder de naam Ovida makelaars. Een nieuwe naam, maar met dezelfde vertrouwde mensen, kennis en persoonlijke aanpak

37 jaar ervaring, duizenden verhalen

Krystle werkt inmiddels 12 jaar in de makelaardij, Alex al 25 jaar. Samen zijn ze goed voor 37 jaar ervaring en hebben ze meer dan 4.475 woningen verkocht. In al die jaren zagen ze de woningmarkt flink veranderen, maar één ding bleef onveranderd: achter elke verkoop schuilt een uniek verhaal.

„Het mooiste aan ons werk is niet alleen het verkopen of aankopen van een woning. Het is vooral dat we mensen mogen begeleiden bij een belangrijke stap in hun leven," vertelt Krystle.

Want achter iedere voordeur zit een verhaal. Of het nu gaat om een eerste koopwoning, de zoektocht naar meer ruimte of het afscheid van een vertrouwde plek: zo'n stap verdient persoonlijke aandacht.

Thuis in het Heuvelland

Die betrokkenheid komt ook voort uit hun eigen band met de regio. Krystle woont met haar man en dochter in Valkenburg en trekt in haar vrije tijd graag haar hardloopschoenen aan voor een rondje door het Heuvelland.

Alex woont met zijn vrouw in Wijlre. Hun twee zoons zijn inmiddels uitgevlogen, waardoor er meer tijd is om samen eropuit te trekken. Ook Alex loopt regelmatig door de heuvels en is daarnaast graag op de golfbaan te vinden. Ze kennen het Heuvelland dus niet alleen van bezichtigingen. Ze wonen en leven er zelf. En dat merk je in hun manier van werken.

Een huis is meer dan vierkante meters

Na zoveel jaar in het vak weten Alex en Krystle dat een goede makelaar verder kijkt dan vierkante meters, een vraagprijs en een handtekening bij de notaris.

Een huis is een plek waar mensen leven, herinneringen maken en soms tientallen jaren doorbrengen. Verkopen is daarom niet altijd alleen een zakelijke, maar vaak ook een emotionele stap.

Juist die combinatie van deskundigheid en persoonlijk contact maakt hun werk nog iedere dag bijzonder. „Iedere voordeur brengt een ander verhaal." En misschien is dat wel precies waarom het makelaarsvak, ook na al die jaren, nog altijd niet verveelt.

Overweegt u uw woning te verkopen?

Denkt u erover om uw woning te verkopen, maar weet u nog niet precies wanneer of hoe? Alex en Krystle maken graag vrijblijvend kennis met u. Samen bespreken zij wat er bij een verkoop komt kijken, wat uw woning waard kan zijn en welke mogelijkheden er zijn.

Ovida makelaars
Geneindestraat 7, in Valkenburg
T 043 – 601 4010
W www.Ovida makelaars.com
Voel u welkom voor een vrijblijvend gesprek.

BELGISCHE VERZETSONDERSCHEIDINGEN VOOR VALKENBURGSE PENSIONHOUDER – DEEL 1

Tekst: John Odekerken

Heel toevallig ontdekte secretaris John Odekerken van Stichting Historisch Archief Valkenburg bijna gelijktijdig twee boeken over het verzet tijdens de Tweede Wereldoorlog. De overeenkomsten tussen Het Hannibal Spiel en Grenzeloos Verzet vormden de aanleiding om de grensoverschrijdende verzetsnetwerken nader te onderzoeken. Vooral de vrijwel onbekende Belgische verzetsactiviteiten van de Valkenburgse Joseph Rocks trokken zijn aandacht.

Verzetsgroep Nic Erkens (1894-1943)

De verzetsgroep Erkens was een inlichtingendienst rond reserve 1e Luitenant Nicolaas (Nic) Erkens. Hij werd in 1894 in Maastricht geboren. Als oud-strijder 1914-1918 werd Nic in 1939 opnieuw gemobiliseerd bij de Etappenintendance in Rotterdam, een legeronderdeel belast met de bevoorrading, met uitzondering van de bewapening. De Intendance kwam mei 1940 onder Duits toezicht en werd belast met de afwikkeling van legervoorraden zoals kleding en uitrusting. Eind 1940 waren de hiermee samenhangende werkzaamheden afgerond en hief de Duitse bezetter de Intendance op. De tussenliggende maanden had Erkens benut om met betrouwbare personen uit zijn legeronderdeel aanzienlijke voorraden te verdonkeremanen en bij particulieren en kennissen rondom Rotterdam op te slaan. Dat was het begin van zijn verzetscarrière.

Erkens had veel contacten in Zuid-Limburg, met name in het Afrikaanse Missiehuis te Cadier en Keer (broer: pater Lambert Erkens), in Sittard (zussen: Eugénie en Stephanie Erkens) en in Luik, waar zijn echtgenote Bertha Hustinx woonde. Hij hield zich bezig met spionage en de organisatie van een ontsnappingslijn naar het zuiden. Op die manier ontstond er een samenwerking met twee Belgische verzetsgroepen. Het bleef echter zoeken naar een betere manier om de verzamelde inlichtingen aan de Inlichtingendienst in Londen door te kunnen geven. Via zijn contacten in het Missiehuis te Cadier en Keer kon Erkens eind 1941 bij pension 'Samoshuis' van wijnafnemer Roks in Valkenburg, ondergebracht worden om met de stafleden van het verzet te kunnen vergaderen. Het werd ook wel het hoofdkwartier van het Nederlands/Belgisch verzet genoemd.

De contraspionagedienst van de Abwehr kwam de verzetsgroep echter op het spoor ondanks dat er van diverse zijden werd gewaarschuwd voor mogelijke infiltranten in het Zuid-Limburgse verzet. De leiding lag in handen van Oberleutnant Ulrich Schwarz, bijgenaamd 'Hannibal', maar ook de beruchte Unterscharführer Richard Nitsch, ondercommandant van de Sipo-SD in Maastricht, speelde een cruciale rol bij dit zogenaamde Hannibalspiel.

Erkens was een groot organisator, maar helaas ook naïef, omdat hij niet wilde geloven dat er verraders in zijn groep actief waren. Op 11 november 1942 was het zover en arresteerde de Sicherheitsdienst tientallen verzetsleden waaronder Nic Erkens. Hij werd langdurig gemarteld tot hij bekentenissen aflegde. Spoedig volgden meerdere arrestaties zoals op 18 en 19 november 1942. Het duurde nog tot 9 oktober 1943 vooraleer de in Utrecht ter dood veroordeelden werden terechtgesteld op de fusilladeplaats van Fort Rijnauwen. De urn van Nic Erkens werd bijgezet op het heldenkerkhof van Robermont bij Luik.

Foto: Nic Erkens (1894-1943)

Foto: in België begraven met de Nederlandse vlag

Foto: Ned. Bronzen Leeuw

'Samoshuis'

Het toenmalige "pension Rocks" aan de Neerhem (nu Hotel Atlanta) werd aangeprezen vanwege de zeer gezonde Samos-wijnen die er gepresenteerd werden. Deze wijnen werden betrokken van de bottelarij van de paters der Afrikaanse missiën in Cadier en Keer, die vroeger op het eiland Samos hadden gewerkt. Het pension, ook 'Samoshuis' genoemd, werd in 1917 gekocht door Joseph (Sjoof) Roks en zijn ongehuwde zus Anneke uit Sibbe.

Rocks of Roks?

Sjoof Rocks (1883-1944) had een 'c' in de naam toegevoegd evenals zijn broer Sjang Rocks (1881-1967), die in Aubel woonde. Broer Piet Roks (1874-1946) had géén 'c' in zijn naam staan. Toch zijn alle broers geboren in Sibbe onder de toenmalige gemeente Oud-Valkenburg. Ook de overige broers en zussen schrijven de naam zonder 'c'. Het moet dus een foutje van de burgerlijke stand zijn geweest. Alle nazaten schrijven de naam tegenwoordig als Roks. Vandaar ook in dit artikel het gebruik van de familienaam Roks.

Het volgende deel van dit tweeluik verschijnt in de zomereditie van 2027.

Valkenburgs Samoshuis met Tuin J. Rocks

Het Historisch Archief Valkenburg, opgericht in 1975 als Martin Stevens Fonds, is na de coronaperiode door vrijwilligers nieuw leven ingeblazen. Het archief wordt opnieuw geordend en uitgebreid met gegevens uit de omliggende kerkdorpen. U vindt het op de bovenverdieping van de bibliotheek in Valkenburg.
Meer informatie: www.historischarchiefvalkenburg.nl

HYPOTHEKEN-UPDATE
OVER VERBOUWEN, OVERWAARDE BENUTTEN, VERDUURZAMEN EN NHG

Verbouwen

Wie meer ruimte of comfort zoekt hoeft niet altijd te verhuizen. Een aanbouw, nieuwe keuken, (levensloopbestendige) badkamer en/of andere aanpassingen kunnen de bestaande woning beter laten aansluiten op de huidige woonwensen. Voor de financiering hiervan kun je gebruik maken van een aanvullende hypotheek. Daarvoor zijn vaak meer mogelijkheden dan gedacht, zeker omdat de meeste mensen overwaarde op de woning hebben en/of in inkomen zijn gestegen. Meestal vallen de maandelijkse extra kosten erg mee.

Overwaarde benutten

Veel huiseigenaren in Valkenburg en omgeving beschikken door de gestegen woningprijzen over een aanzienlijke overwaarde. Deze kan worden benut om een verbouwing, een aanvulling op het pensioen, ondersteuning van kinderen of de aankoop van een volgende woning te financieren. Dit kan via een verhoging van de bestaande hypotheek, een aanvullende hypotheek te nemen of het oversluiten van de huidige hypotheek. De woningwaarde alleen is niet voldoende: de geldverstrekker toetst ook het inkomen en de betaalbaarheid van de nieuwe maandlast. Ook de aanschaf van bijvoorbeeld een camper is op deze manier mogelijk. Op deze manier kunnen mensen handig gebruik maken van het geld dat nu "vast blijft zitten in de stenen".

Verduurzamen

Energiekosten, wooncomfort en toekomstige verkoopbaarheid maken verduurzaming steeds belangrijker. Afhankelijk van het energielabel kan extra hypotheekruimte beschikbaar zijn voor isolatie, beter glas, een warmtepomp of andere erkende maatregelen. Vanaf 2027 wordt bij een nieuwe NHG-hypotheek voor een grondgebonden woning met label E, F of G standaard tot €20.000 energiebespaarbudget. De hypotheekadviseur kan makkelijk bekijken of dit voor u wel of niet interessant is.

Algemeen hypotheeknieuws

In 2027 kunnen de meeste huishoudens volgens de nieuwe leennormen iets meer lenen, vooral door de verwachte inkomensgroei. De werkelijke ruimte blijft afhankelijk van inkomen, rente, financiële verplichtingen, waarde van de woning en het energielabel. Ook stijgt de NHG-grens van €470.000 naar €500.000. Met energiebesparende voorzieningen bedraagt de grens €530.000; de eenmalige borgtochtprovisie blijft 0,4 procent. Bij woningen met een verhoogd funderingsrisico worden vanaf 2027 de mogelijke herstelkosten nadrukkelijker betrokken bij de NHG-beoordeling.
Voor alle scenario's geldt: het is verstandig om vóór het verbouwen, overwaarde opnemen of het doen van een bod op een woning langs te gaan bij de hypotheekadviseur van de Hypotheker. Na een gesprek van een uur weet u of het voor u interessant kan zijn. Zo weet u waar u aan toe bent en voorkomt u verrassingen.

Roger Courtens
De Hypotheker Maastricht

Avenue Céramique 12
Tel.nr: 043-3561061
Email:maastricht1194@hypotheker.nl

VAN ETALAGE TOT TERRAS:
SLIMME SCHERMCOMMUNICATIE OP MAAT

Opvallen, informeren en verleiden met beeld dat precies past bij de plek.

Adnarrowcasting, gevestigd op bedrijventerrein De Valkenberg, ontwikkelt en produceert schermcommunicatie op maat. Met persoonlijke service, van advies tot montage, helpt het bedrijf ondernemers hun boodschap effectief onder de aandacht te brengen.

In een levendige stad als Valkenburg aan de Geul biedt digitale schermcommunicatie volop kansen. Met aantrekkelijke beelden, aanbiedingen en reserveringssystemen bereiken ondernemers bezoekers en inwoners op het juiste moment.

Zichtbaar in winkels en etalages

Displays achter glas tonen aanbiedingen en productpresentaties, ook buiten openingstijden en bij veel lichtinval. Verplaatsbare schermen zijn ideaal voor seizoensacties, evenementen en wisselende presentaties. Ook webshops en apps kunnen worden geïntegreerd.

Slimme oplossingen voor de horeca

Van digitale menukaarten en promoties voor speciale avonden tot hotelinformatie en outdoor reserveringssystemen: narrowcasting draagt bij aan een gastvrije en professionele uitstraling.

Eenvoudig in beheer

Voor winkels, horeca, showrooms en andere zakelijke omgevingen biedt Adnarrowcasting oplossingen op maat, van één scherm tot meerdere locaties. Via een online omgeving beheert de ondernemer eenvoudig zelf de content, zonder technische kennis.

Met eigen productie en een eigen montageteam biedt Adnarrowcasting maatwerk, korte lijnen en persoonlijke service. Maak een afspraak voor advies of laat onze adviseur op locatie bekijken hoe schermcommunicatie kan worden toegevoegd of verbeterd.

Meer zien van ons maatwerk?
Scan de QR-code:

Adnarrowcasting
De Valkenberg 6
6301 PM Valkenburg a/d Geul
T 043 – 458 13 40
M 06 – 24 81 05 66
remy@adnarrowcasting.nl
www.adnarrowcasting.nl

ADNARROWCASTING
a unique way of communication

EEN HISTORISCHE KIJK OP **'T 'KRUUS OP DEN TORE'** – DEEL 2

Door: Henk Kwakkernaat

Dit tweede deel over de geschiedenis en betekenis van het kruis, is samen met het eerste deel in het zomernummer, geschreven naar aanleiding van het instorten van de Wilhelmina Toren in maart vorig jaar. Of hoe ze in Valkenburg zeggen; "de Oetzigtoren".

We kregen heel wat positieve reactie op het vorig artikel, maar het eindigde altijd met de vraag: "Is ter oetzig op unne nuuje Oetzigtore?" Ik kan alleen zeggen dat er schot in zit. Hoe lang, dat weet ik niet, dat hangt mede van onze bestuurders af. Het is tenslotte geen fietsenhok wat je moet neerzetten. Maar het wordt in ieder geval eentje met een kruis.

In het eerste artikel probeerden we aan te tonen dat het verschijnsel monumentaal kruis in de openbare ruimte in Europa wijd verbreid is. We bespraken de categorieën: Bergkruis, Calvariekruis en Veldkruis. Nu gaan we het hebben over een meesterwerk dat het kruis als therapie gebruikte.

Meesterwerk als shock-therapie

Er moeten ontelbare schilderijen en tekeningen gemaakt zijn van de kruisiging. Ik kies er een uit die alle anderen overbodig maakt. Tenminste als het er om gaat de onmenselijkheid en het ultieme lijden te verbeelden. Bovendien heb ik het origineel met eigen ogen mogen aanschouwen. Het polyptiek (veelluik) van Matthias Gruenewald (1470 – 1528) uit museum Unterlinden te Colmar (Elzas).

Toen ik er vorige eeuw voor het eerst kwam maakte de suppoost er een heel theater van. De eerste akte was het dicht geklapte polyptiek. Je keek naar een in grijstinten geschilderd tafereel. Zo zag je het veelluik op gewone dagen. Op feestdagen gingen de luiken open en werd iedereen met stomheid geslagen, niet alleen door de kleurenpracht, de theatrale compositie maar vooral door die verminkte, lijdende Christus, mans groot en angstaanjagend. Het volledig uitgeklapte veelluik was bijna zeven meter breed. Daar was verder de Annuciatie (De Blijde Boodschap) en een bovenaardse Verrijzenis op te zien. De suppoost was zich wel bewust van het effect. Hij zweeg minutenlang net als de toeschouwers waarvan sommigen een hand voor de mond sloegen.

Zo zagen de zieken van 't Isenheimer klooster, even buiten Colmar dit centrale deel van het veelluik, de Kruisiging ook. Die schrokken, ruim 5 eeuwen geleden er net zo hard van. Het was onderdeel van een therapie. Oorspronkelijk was het polyptiek gemaakt voor de ziekenzaal van het klooster.

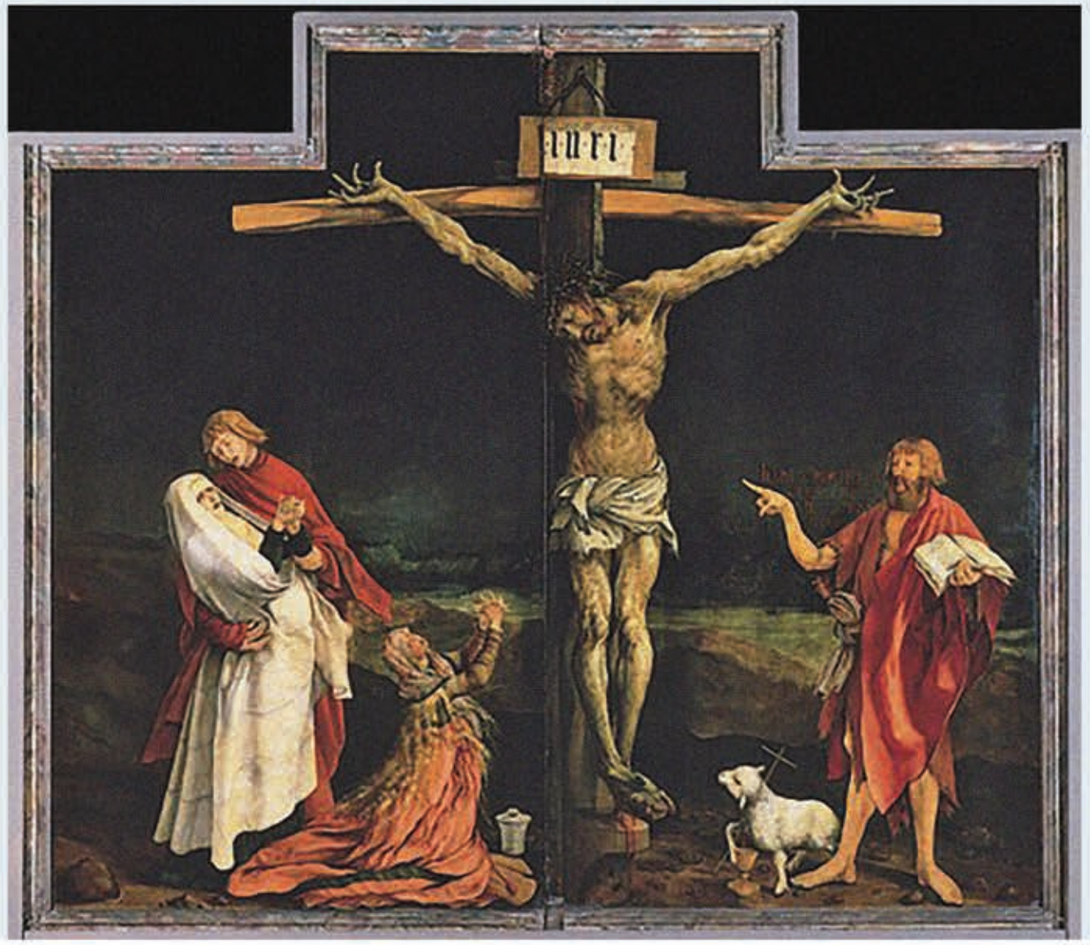
Terug naar het begin van 16e eeuw. De broeders van Sint Antonius brachten hun doodzieke patiënten destijds naar de kapel en na de eerste schrik werd er urenlang gebeden en gemediteerd. De zieken werd ingeprent dat zij niet alléén ondraaglijk leden, maar dat ze zich moesten spiegelen aan het lijden dat Christus aan het kruis ondergaan had. Tot slot werden ze behandeld met zelfgemaakte oliën en zalven. Rond 1500 werd de Elzas geteisterd door besmettelijke ziekten zoals de pest en het Sint Antoniusvuur (veroorzaakt door moederkoorn, een giftige graanschimmel die in het brood terechtkwam). Het kan niet anders of de schilder heeft die verminkte lichamen ook gezien en ze gebruikt om een toegetakelde Christus te schilderen.

De pest

En dan moeten we het ook nog even over de pest hebben. Niet uit sensatiezucht maar om te begrijpen wat de motieven waren van de broeders van Isenheim om dit onderwerp en deze schilder te kiezen en om zodoende weer bij ons onderwerp uit te komen, het kruis.
De pest kwam in golven naar Europa.

De bekendste en meest dodelijke woedde tussen 1348 en 1352. De ziekte kwam met ratten op de schepen uit het Middenoosten, ging in Genua aan land en kroop snel naar het noorden. Ook onze streken kwamen aan de beurt. Tijdens onze opgravingen bij het klooster van Sint Gerlach (Houthem), in de jaren negentig hebben we aanwijzingen gevonden dat er onder de nonnen van het klooster ook slachtoffers zijn gevallen. De pest kenmerkte zich o.a. door zwarte plekken op de huid en zweren en builen.

Een derde tot de helft van de bevolking in West-Europa stierf. De ontvolking leidde tot hongersnoden, economische neergang en oorlogen. Pas na twee eeuwen herstelde Europa zich. Terug naar het kruis, ons hoofd-onderwerp. De schilder van het Isenheimer-altaar en de opdrachtgevers hebben bewust gebruik gemaakt van de ontreddering veroorzaakt door een volgende pest-epidemie, we vermelden het hierboven al: rond 1500. Die sloeg vooral in de Elzas toe. Dat gecombineerd met de steeds weer oplaaiende uitbraken van ergotisme door moederkoorn leidde tot afgrijselijke taferelen in alle Elzasser dorpen en steden. De opdrachtgevers en Gruenewald moeten samen besloten hebben om de impact van het schilderij, en met name de Kruisiging, zo heftig mogelijk te maken. En ook zo actueel mogelijk! Zo ontstond er letterlijk een projectie van zweren, builen en zwarte plekken op het lichaam van Christus door de schilder. De zieken in het klooster van Isenheim kregen een shocktherapie toegediend. Daarna werd het luik van de Verrijzenis geopend. Een stralende bovenaardse Christus met een ongeschonden lichaam! En dat hield meteen een belofte in voor de arme, mismaakte zieken. "Zo kunnen jullie ook worden als jullie blijven geloven in het kruis en de opstanding!"

Voor ons 'moderne' mensen lijkt het allemaal te pathetisch en zwaar over de top. Wat dacht U dan van de uitbundige taferelen in de Goede Week voor Pasen in sommige Spaanse steden als Sevilla en Malaga. Tradities die al eeuwen in ere gehouden worden. In onze ogen met vreemde verkleedpartijen en met levensgrote kruisen, gedragen door gelovigen die volledig in hun 'act; opgaan.

De symboliek van het kruis

In het eerste artikel (zomer 26) hebben wij het gehad over het kruis als symbool van het Christendom als religie. Maar er zijn ook persoonlijke associaties verbonden met het kruis. Daar kunnen we hier niet te diep op ingaan. Als we de individuele symboliek van het kruis willen samenvatten, staan we voor een bijna onmogelijke taak. Daar zijn boekenkasten vol over geschreven.

We volstaan met een paar woorden.

"Verbinding tussen hemel en aarde, bron van troost en meditatie, besef van de eindigheid van de mens, verlossing van onze zonden en wederopstanding, bescherming door het kruis, symbool van het christendom."

Ik denk dat dit voor de moderne mens geen alledaagse begrippen meer zijn. Maar als we iets van de kracht van het kruis willen begrijpen moeten we tot de kern gaan. Er kunnen allerlei redenen zijn om nog steeds te hechten aan het kruis. Religieuze motieven, Spirituele motieven, Nostalgische motieven, erfgoed motieven.

We zijn ze allemaal tegengekomen: 50 jaar geleden bij onze actie voor een nieuw aluminiumkruis en nu in 2026 bij discussies over herbouw van de uitzichttoren met of zonder kruis. Er zijn ook mensen die niets met kruis of toren hebben, maar ik denk dat de meeste Valkenburgers en bewoners van de regio ja zeggen tegen een of andere vorm van de toren met een kruis. Het gaf en geeft een gevoel van thuiskomen en er bij horen. Nog steeds.

Van Interieur winkel naar Soulful design studio

De deur van mijn interieurwinkel is dicht. Maar mijn werk én mijn passie voor interieur heb ik meegenomen. Waar jij eerst bij mij binnenliep, loop ik nu bij jou binnen. Met een frisse blik, een tas vol stalen en het plan om van jouw huis iets bijzonders te maken.

Interieurs ontwerpen deed ik altijd al naast mijn winkel. Nu ligt daar mijn volledige focus. Meer vrijheid om te creëren en projecten te begeleiden. Want ik wilde meer dan alleen een mooie bank of tafel verkopen. Ik wil complete interieurs ontwerpen en realiseren die écht iets toevoegen aan hoe je woont, leeft of werkt.

Mijn liefde voor interieurdesign ontstond toen ik zelf opnieuw een thuis moest creëren. Toen mijn leven op zijn kop stond, ontdekte ik wat een eigen plek betekent. Waar je jezelf kunt zijn en tot rust komt. Dat gevoel neem ik nog altijd mee in mijn ontwerpen.

Met Addictive Interiors by Manon ontwerp en realiseer ik interieurs voor wie houdt van stijl, balans, kleur en een beetje lef. Van nieuwe woning tot karaktervol huis of kantoor. Altijd met oog voor detail, harmonie en beleving. Warm, persoonlijk, met passie en een vleugje Limburgs.

Bijzonder vind ik het vertrouwen dat klanten mij geven. Samen ideeën uitwerken, nét even anders durven denken en ze tot leven zien komen. Van indeling, materialen en verlichting tot maatwerk en realisatie. Eén totaalvisie, met persoonlijke begeleiding van begin tot eind.

Mijn ontwerpen gaan verder dan het mooie plaatje. Hoe leef je? Wat heb je nodig? Hoe kan je huis je ondersteunen Daarom kijk ik ook een laag dieper, naar de blauwdruk van jou en je huis. Met Feng Shui kijk ik naar de indeling, balans en flow van een ruimte.

Jouw persoonlijke blauwdruk geeft inzicht in de elementen en kleuren die bij je passen.

Want kleur gaat verder dan wat je mooi vindt: wat roept een kleur op, wat mag ze versterken of juist verzachten?

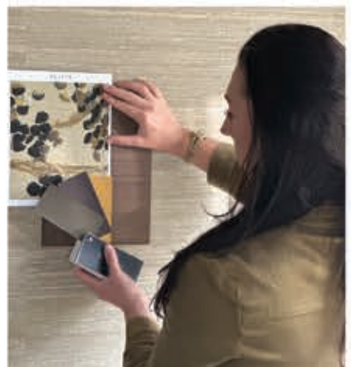

Die inzichten vertaal ik naar een eigentijds, stijlvol interieur waarin persoonlijkheid, functionaliteit en een fijne energie samenkomen. Voor een interieur dat klopt, van binnen én van buiten.

Durf jij verder te kijken dan alleen een mooi interieur? Vertel me jouw plannen, dan kijken we samen hoe we die tot leven gaan brengen.

Jouw verhaal, mijn creativiteit.

Let's design your soulful place !

Manon van Weert
Addictive Interiors by Manon | Interieur Design Studio
T 06-43030672
M info@addictiveinteriors.nl
W www.addictiveinteriors.nl
Instagram & Facebook @addictiveinteriorsbymanoo

ADDICTIVE INTERIORS
by Manon

VASTGOED IS MEER DAN STENEN

Een woning, appartement of studentenpand verhuren en beheren. Het klinkt misschien eenvoudig, maar als vastgoedeigenaar komt er tegenwoordig heel wat op je af. Nieuwe regels, veranderende belastingen, onderhoud en verduurzaming. Hoe houd je het overzicht én zorg je dat je inkomsten op peil blijven en je vastgoed zijn waarde behoudt? De broers Gyvan en Bermon Pooters zien deze uitdagingen dagelijks terug bij Pro Housing Management. 'We willen eigenaren niet alleen werk uit handen nemen, maar vooral helpen om goede keuzes te maken voor het rendement en de toekomstige waarde van hun vastgoed.'

Bij Pro Housing houden ze zich al bijna twintig jaar bezig met vastgoed. In het begin vooral met de verhuur van woningen en appartementen. Maar eigenaren kwamen steeds vaker met andere vragen. Of de broers ook het onderhoud konden regelen bijvoorbeeld. Of konden meedenken over de toekomst van hun pand. Zo groeide het bedrijf mee met de wensen van zijn klanten. Inmiddels kunnen eigenaren er terecht voor verkoop, verhuur, beheer en advies. Met Pro Housing Management heeft professioneel vastgoedbeheer zich ontwikkeld tot een zelfstandige en gespecialiseerde dienstverlening binnen de organisatie.

Meer regels, meer verantwoordelijkheid

'Vroeger regelde je als eigenaar veel zaken gewoon zelf', vertelt Bermon. 'Maar de vastgoedmarkt is behoorlijk veranderd. Denk aan het woningwaarderingsstelsel, de Wet goed verhuurderschap en alle ontwikkelingen rondom belastingen. Je moet tegenwoordig echt weten waar je mee bezig bent.' Met een team van acht medewerkers neemt Pro Housing Management eigenaren veel werk uit handen. Van huurincasso en onderhoud tot nieuwe huurders, inspecties en een 24-uurs storingsdienst. 'Wij zijn het eerste aanspreekpunt voor huurders. Dat geeft eigenaren rust, terwijl ze zelf wel betrokken blijven. Daarnaast zorgen we voor overzicht in de exploitatie en signaleren we tijdig waar risico's of mogelijkheden voor verbetering liggen. Goed beheer voorkomt niet alleen problemen, maar draagt ook bij aan een gezond rendement.'

Wat levert je vastgoed écht op?

Maar goed beheer gaat verder. Daarom ontwikkelde Pro Housing Management een vastgoedscan. 'We bekijken het complete plaatje', legt Gyvan uit. 'Wat komt er binnen, wat gaat eruit en wat houd je daadwerkelijk over? Wat betekenen onderhoud, leegstand, belastingen en toekomstige investeringen voor het netto rendement? Is verduurzaming verstandig? Welk onderhoud komt eraan? En is verhuren nog wel de beste keuze?'

Soms blijkt verkoop interessanter. Of juist investeren in verbeteringen waardoor een pand aantrekkelijker wordt. 'Dat verschilt per eigenaar. Iemand die zijn pensioen wil aanvullen, kijkt anders naar vastgoed dan iemand die het familiebezit wil overdragen. Juist daarom vinden we het belangrijk om verder te kijken dan de huidige huurinkomsten. Het gaat om de totale exploitatie en de waardeontwikkeling op langere termijn.'

Eerst luisteren, dan adviseren

Die persoonlijke benadering begint gewoon met een kop koffie. 'We willen eerst het verhaal achter het pand horen', vertelt Bermon. 'Wat heeft iemand opgebouwd? Wat zijn de plannen? Pas daarna gaan we rekenen en adviseren.' Ook in Valkenburg en het Heuvelland zien de broers uiteenlopende vastgoedeigenaren. Van particuliere beleggers met enkele appartementen tot families die al jarenlang vastgoed in bezit hebben. De combinatie van lokale marktkennis en bijna twintig jaar praktijkervaring helpt om de mogelijkheden en uitdagingen van vastgoed goed te beoordelen. Juist daarin zit volgens de broers de kracht van Pro Housing. Alle kennis is onder één dak aanwezig, van verhuur en beheer tot verkoop en vastgoedadvies. Gyvan: 'Een pand vertegenwoordigt vaak veel meer dan alleen geld. Er zit ook een verhaal achter. Wij willen ervoor zorgen dat vastgoed niet alleen vandaag goed wordt beheerd, maar ook financieel en technisch gezond blijft voor de toekomst. Want uiteindelijk gaat goed vastgoedbeheer niet alleen over het rendement van vandaag, maar ook over de waarde van morgen.'

Pro Housing
T 043 - 362 76 74
E info@pro-housing.nl
W www.pro-housing.nl

HOUTHEMSE MARIA PHILIPPENS: SCHRIJVEN BEPAALT HET RITME VAN HAAR DAG

Maria met op de achtergrond het oude stadsgezicht van Maastricht.

Tekst: Octavie Sleijpen
Beeld: eigen archief Maria en Studio Harry Paping en Ger Sleijpen

Een tijdje terug had ik thuis een interview met de sympathieke schrijfster Maria Philippens over de vier boeken die zij geschreven heeft. Maria is geboren en getogen in Houthem St. Gerlach. Haar ouders, vader Sjeng Philippens (1909-1994) en moeder Mientje Somers (1918-1977) hadden er een ijzerwarenwinkel. Het oudste winkelbedrijf in Houthem sinds 1895.

Maria heeft het schrijven van geen vreemde. Haar vader Sjeng bracht in een boekwerk het verleden van Houthem tot leven. Het driehonderd pagina's tellende boekwerk met de titel Houthems verleden is een schatkist vol met anekdotes en wetenswaardigheden en verhaalt over het rijke verleden van het bedevaartsoord Houthem- St. Gerlach.

Maria schreef als kind graag lange brieven en gedichten, werd op school blij van opstellen schrijven en proefwerken Nederlands. Als maatschappelijk werker en communicatieadviseur in de non-profit sector en bij de lokale overheid ging haar schrijverstalent jarenlang schuil achter voorlichtingsteksten en beleidsnota's.

Kanker en relaties

In 2007 werd bij Maria kanker geconstateerd. Toen zij las over hoge echtscheidingscijfers bij dergelijke ingrijpende gebeurtenissen, besloot ze dit te onderzoeken in een roman, Genoeg geluk, waarmee zij in 2013 debuteerde. Klara's leven wordt op zijn kop gezet als blijkt dat zij kanker heeft. Deze ziekte beïnvloedt in ernstige mate de relatie met haar man Charles. De gebeurtenissen in deze aangrijpende roman worden verteld naar aanleiding van drie thema's: de invloed van ziekte op een relatie of een gezin, overgave versus controle en verlies en zingeving. Zo tilt in dit meeslepende verhaal de schrijver de thematiek uit boven haar persoonlijke ervaring.

De methodiek, het systemisch werken van de Duitse filosoof, theoloog, psychotherapeut en priester Bert Hellinger is een van haar vele inspiratiebronnen. Hij verwierf bekendheid als grondlegger van familieopstellingen.

In 2020 publiceerde Maria De matrasdrager, een verhalenbundel met vijf spannende en soms beklemmende verhalen over mensen die verdwaald zijn in hun eigen leven. In precieze bewoordingen wordt beschreven hoe mensen omgaan met onverwachte gebeurtenissen die een grote impact op hun leven hebben. Maar ook de confronterende kracht van beeldende kunst wordt duidelijk beschreven.

In haar tweede roman met de treffende titel Kamer en suite verhaalt Maria over personages die een geheim met zich meedragen als een kamer en suite waarvan de deuren gesloten blijven, een van de vele mooie metaforen die Maria toepast in haar boeken. Het is een meeslepende roman over hoe een geheim een nieuwe start belemmert, over schuld en over de kracht van vergeving.

Passage Maastricht

Maar ook de laatste roman heeft een sterke titel: Passsage Maastricht. Het is een psychologische en gelaagde roman. Maastricht, de huidige woonplaats van Maria, fungeert als doorgang, een overgangsruimte waarin mensen elkaar ontmoeten en vervolgens weer een andere richting kiezen. De stad wordt prachtig beschreven. Zij kan haar verleden niet uitwissen maar de personages kunnen hun eigen geschiedenis ook niet volledig uitwissen. De herinneringen en ervaringen van de personages zijn ingebed in een interessante, hedendaagse context. Op de achterkant van het boek staat een QR-code waarmee je een wandeling door Maastricht kunt maken die betrekking heeft op het verhaal. Een paar foto's daarvan zijn bijgevoegd. De Sphinx Passage en Lumière.

De Sphinx Passage.

Maria schrijft mooie doordachte romans die uitnodigen tot zelfreflectie, betekenisvolle verdieping, lezen en herlezen. Haar romans zijn treffend en helder geschreven op het snijvlak van literaire thriller en psychologische thriller. Zij ontleedt haar personages haarfijn. Zij beschrijft de worstelingen, de ontwikkelingen of de overwinning op hun demonen waardoor het ook hoopgevende boeken zijn.

Een binnenkijkje op het filmhuis Lumière.

Waarom koos je op latere leeftijd nog voor een carrière als auteur?
Dat was geen bewuste keuze, het schrijven koos mij! Het zat altijd in mij en nu kon ik me er voor het eerst volledig aan wijden. Literair schrijven, niet voor specifieke doelgroepen. Vanuit mijn verbeeldingskracht, vanuit de noodzaak woorden te geven aan observaties en ervaringen, me zo te verliezen in de tijd. Een leven zonder kan ik me nauwelijks voorstellen.

Hoe ga je te werk? Komen de woorden en de zinnen zomaar tot je of moet je uren nadenken voor dat je tot schrijven komt?
Zodra ik achter mijn laptop zit, komen de woorden. Het schrijven loopt over twee sporen: methodisch en organisch. Doelbewust onderzoek doen, een bouwtekening maken, tijdlijnen, biografieën van de personages, etc. Tegelijk is het een natuurlijk groeiproces, voortvloeiend uit de ontwikkelingen. Intuïtief weet ik wat er moet gebeuren, maar ook de personages geven mij dat aan. En natuurlijk hapert het soms, maar als ik dan wat later herbegin, stroomt het weer. Herschrijven is ook belangrijk. 'Kill your darlings,' zei Nobelprijswinnaar William Faulkner. Dat doet soms pijn, maar het hoort erbij.

Wat is de voornaamste reden dat je debuutroman de fascinerende titel heeft Genoeg geluk en waarom koos je voor je verhalenbundel de titel De Matrasdrager?
Beide hebben een dubbele betekenis, daar hou ik van. 'Genoeg geluk' was de raadselachtige voorspelling die Klara kreeg en die in de loop van het verhaal zijn ware betekenis toont. 'De matrasdrager' is de naam van een bestaand kunstwerk (Philip Aguirre y Otegui) waarmee Mathijs plots – heel confronterend - oog in oog staat. Het staat symbool voor ontheemding: in onze wereld én in die van Mathijs op dat moment.

Wat is de kracht van jouw boeken?
Dat zou je eigenlijk aan een ander moeten vragen. Ik kan alleen maar hopen dat de lezer zich er helemaal in kan verliezen. Dat hij - in deze tijd van vluchtigheid – geraakt wordt en al lezend een echte ervaring heeft. Dat hij in de thematiek of specifieke passages wellicht zijn eigen wereld kan herkennen. Iets wat ik overigens geregeld bevestigd krijg in mails van lezers.

Wat hoop je dat de lezer bijblijft na het lezen van jouw romans en is er iets dat je ze wil meegeven?
Ik geef niet per se een boodschap mee. Wel plaats ik mijn verhalen graag in de actualiteit. Het zou dus mooi zijn als lezers die herkennen, daar iets van opsteken. In 'Passage Maastricht' wilde ik laten zien dat totaal verschillende stadsbewoners wel degelijk met elkaar in contact kunnen komen, iets van elkaar kunnen leren, zoals over moed en mededogen. De lezer kan de ontwikkeling van deze personages volgen en met hen meeleven. Zelf kan ik na voltooiing van een manuscript maar moeilijk afscheid van hen nemen. Als het over Afghanistan gaat zie ik nu, na drie jaren, nog altijd Fariha uit 'Kamer en suite' voor me. Hoe zou het met haar gaan?

*Bron A.S.M.Patelski - genealoog.

COLUMN

Kopzorgen

Wij kijken naar het journaal, lezen de krant, scrollen naar hartenlust door het royale aanbod informatie op social media, hebben een account op Facebook, Instagram of LinkedIn, raadplegen ChatGTP en zo verder. Dat wij zo langzamerhand verzuipen in de overvloed aan informatie, lijkt ons te ontgaan. Dat wij nieuws en fake-nieuws steeds moeilijker van elkaar kunnen onderscheiden, ook. Kortom, wij dreigen de draad kwijt te raken. Of misschien is het al zo ver.

Op eigen risico

Wat wij wel met z'n allen constateren, is de gestaag aanzwellende verharding, de collectieve ontevredenheid en de verdwenen drempel om de straat onveilig te maken door met levensgevaarlijk vuurwerk de politie en andere hulpdiensten te lijf te gaan. En om kleine middenstanders te beroven van wat zij met hard werken hebben opgebouwd. Ik schrijf dit in de wij-vorm omdat ik niet de indruk wil wekken dat ik hier iets vertel wat nog niemand is opgevallen. Ik weet dus dat ik niet alleen ben. En ook dat ik niet de enige ben die zich afvraagt hoe dit nu verder moet. Toch heb ik een idee. Op eigen risico. Dat weet ik, want op het moment dat u dit leest, is de verzameling van de hierboven opgesomde problemen nog springlevend. Dus ook de helden van het duistere toetsenbord, die klaarstaan om iedereen die ook een mening heeft onmiddellijk te lynchen.

Respect

Een van de oorzaken, zo las ik ergens, zou het gebrek aan respect zijn. Aan ontzag, aan inlevingsvermogen, kortom; aan opvoeding. Maar misschien ook het gebrek aan perspectief. Wat wordt er allemaal van mensen verwacht zodat zij er ook toe doen? En hoe haalbaar is dat dan? Kijk maar eens hoe het internet ons trakteert op, door kunstmatige intelligentie gepolijste, ideaalbeelden. Of op nieuwe standaarden en op afbeeldingen waar wij ons aan zouden moeten spiegelen. Utopieën per strekkende meter. Hoe krijg je dus weer iedereen met de voeten op de grond? Geen idee! Want wat rot is, rot verder. Daar is in feite niets meer aan te doen. Wel als wij de kans krijgen om het probleem bij de wortel aan te pakken. De wortel die wij nog kennen, maar dan in een wat ruimer jasje.

De voormalige dienstplicht

Nederland kent een militaire dienstplicht, die dus nog steeds bestaat. De opkomstplicht hiervoor is echter in 1997 opgeschort waarna het niet lang heeft geduurd voordat de onvoorziene consequenties zichtbaar werden. De dienstplicht was destijds immers een belangrijke schakel in de ontwikkeling van de jongemannen. Zij werden onder moeders schort uitgetrokken, kregen een opleiding, werden aan de krijgstucht onderworpen en moesten zich aanpassen aan de groep waarin zij terecht waren gekomen. De "prinsjes" werden soldaten. Velen met flinke tegenzin en dat is begrijpelijk. Zij vonden het verloren tijd. Tijd waarin zij niet konden doen wat zijzelf wilden. En misschien zat 'm daarin wel de kneep.

De nieuwe dienstplicht

Er zou dus met grote spoed moeten worden gekeken naar een nieuwe, brede dienstplicht. Nu niet alleen voor jongemannen, maar ook voor vrouwen. En ook niet alleen bij de krijgsmacht, maar ook in de zorg, bij hulpdiensten en op andere plaatsen waar behoefte is aan extra "handjes". Sociale dienstplicht. Het woord zegt het al. De voordelen m.b.t. de ontwikkeling, zoals hierboven al omschreven, zouden weer tevoorschijn komen. Verder zouden zij een opleiding krijgen waardoor er andere vaardigheden worden ontwikkeld dan die zij al hebben. Aanvullend dus, waardoor er ook weer snel respect zal ontstaan voor iedereen die anders is of anders denkt. Daarnaast zullen de tekorten bij defensie worden weggewerkt, maar ook bij andere zorgverleners en hulpdiensten. Het "ei van Columbus"? Welnee. Maar wel iets om eens serieus over na te denken. De heersende ontevredenheid staat in geen enkele verhouding tot onze levensstandaard. Qua welvaart zijn wij immers koplopers. Onze zorgen zijn dus kopzorgen. We gaan het zien. Of niet, maar ik maak wel van deze gelegenheid gebruik om u alvast fijne feestdagen, een veilige jaarwisseling en alle goeds in 2027 toe te wensen. Mocht ik de eerste zijn die dit doet, dan vind ik dat een hele eer.

Limburg en Brabant
RADIO BNT
dab+ RADIOBNT.NL

MASSAGES OP MAAT, MET PERSOONLIJKE AANDACHT VOOR JOU IN FRAAIE AMBIANCE

Je investeert tijd in werk, familie en vrienden, maar ook in jezelf? Met een ontspanningsmassage naar keuze door een gediplomeerd masseur - Tim - laad je jouw batterij weer helemaal op. Behalve aan soepele spieren, werk je zo ook aan fysiek en mentaal herstel én een betere slaap. Zo kun jij weer investeren in al die andere dingen, zonder jezelf te verliezen.

Ontvangst is in de fraai gedecoreerde massagekamer bij vitaliteitscentrum Essential Movements, gelegen op het door groen omringde Par'Course-terrein. Hier is ruimte en rust voor persoonlijke aandacht. Geen 'zweverige toestanden', maar een gastvrij onthaal in een veilige en sfeervolle setting met focus op jou (of jullie). Voor een massage die deskundig wordt afgestemd op ieders lijf en behoefte.

Ook duo's mogelijk

Met diverse massagetechnieken en verwarmde olie met bijpassend aroma kom je tot rust op de comfortabele massagebank en geniet je van een aangename druk om zo ultieme ontspanning te ervaren. Wil je samen met een vriend(in) of familielid genieten van massages? Op basis van beschikbaarheid kan dat vooruit gepland worden met een collega-masseuse. Ook is het mogelijk om individueel achter elkaar gemasseerd te worden en ondertussen plaats te nemen met koffie of thee op onze loungebank.

En het mooie is: massage zien we hier niet als luxe, maar als een welkome aanvulling op je algehele welzijn. Daarom hanteert MasTimus aantrekkelijke tarieven, omdat werken aan je gezondheid voor iedereen toegankelijk moet zijn. Preventief of bij herstel. **Tip: leuk om cadeau te geven met onze waardebon.**

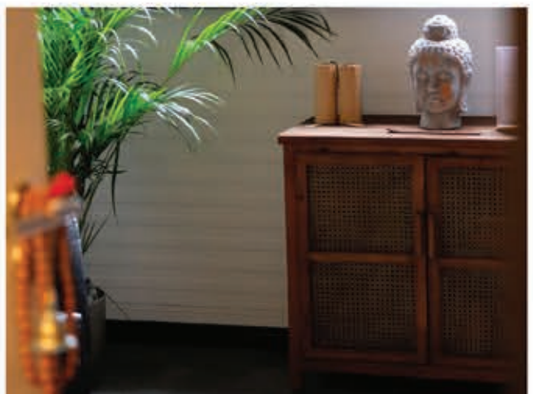
Volop massagekeuzes (tijden zijn circa):

- Ontspanningsmassage (35 min.)
  rug-nek-schouder: **€ 39,-**
- Ontspanningsmassage premium (45 min.)
  rug-nek/schouder en benen voor en achteren: **€ 49,-**
- MasTimus détrendre (60 min.)
  rug-nek-schouder, benen voor en achteren, armen en hoofd: **€ 59,-**
- Bamboemassage (45 min.)
  rug-nek-schouder, benen achterzijde en voeten: **€ 55,-**
- Duo-ontspanningsmassage 2 personen (75 min.)
  (op basis van beschikbaarheid / hele lichaam): **€ 149,-**
- Sportmassage (35 min.)
  benen voor en achteren, voeten: **€ 39,-**
- Hotstone massage (50 min.)
  rug-nek-schouder-achterzijde benen: **€ 55,-**

Kom je voor de eerste keer? Dan krijg je € 5,- introductiekorting.

MasTimus
De Leeuwhof 4B, Valkenburg
(aangesloten bij Essential Movements)
mastimusmassages@gmail.com
www.mastimus.nl
06 - 13 00 03 76 (voorkeur Whatsapp)
Lees hier de lovende recensies:
mastimus.nl/recensies

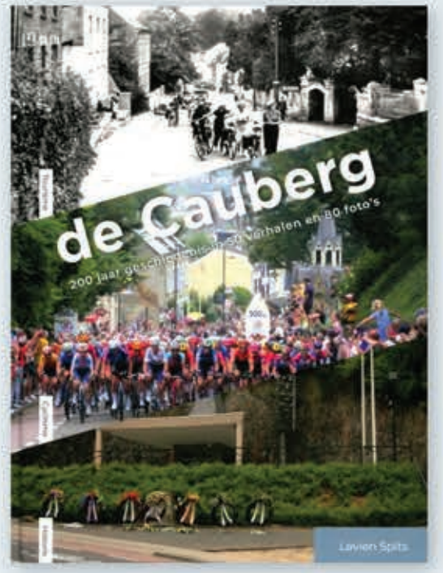

Essential Movements

Binnen het vitaliteitscentrum zijn meerdere gezondheids- en welzijnsdisciplines actief die vanuit een holistische aanpak oosterse en westerse benaderingen samenbrengen voor een gezond lijf en dito geest. Nieuwsgierig geworden? Plan een intake bij oprichter Brenda Tjoelker: info@essentialmovements.nl / 06-17301585.

Schrijvende Valkenburgers

Eind 2024 verscheen er een boek met de titel “de Cauberg”. Het is van de hand van Levien Spits, opgegroeid aan het Grendelplein onder aan de Cauberg. Dus hij kan weten, welke opmerkelijke gebeurtenissen zich in de afgelopen twee eeuwen aan de Cauberg hebben afgespeeld en zijn doorverteld.

Hij bundelde er vijftig, vooral over toerisme, cyclisme en historie. Vele zijn bekend bij de Valkenburgers, maar veel details ook niet. De hoofdstukken staan in chronologische volgorde met titels als “Begraven aan de Cauberg” (1836), “De eerste verkeersdode in Nederland” (1901), “De Lourdesgrot brengt leven op de Cauberg” (1926), “De Wielerkoorts” (1933), “Luikse autocar ramt Limburg-Monument, negentien slachtoffers” (1954).

Spits beschreef de gebeurtenissen in duidelijke taal en documenteerde zich degelijk. De foto’s zijn fraai en hebben beslist meerwaarde.

Levien Spits: De Cauberg, 2024, 186 pagina’s, hardcover. Prijs € 25,-
Verkrijgbaar bij Visit Zuid-Limburg Shop
en Museum Valkenburg Boekenshop.

FEEST BIJ

MUZIEKSCHOOL COLLAB

In deze editie blikken we graag vooruit op het 5-jarig bestaan van Muziekschool Collab. Wat begon als een idee tijdens de coronaperiode, is inmiddels uitgegroeid tot een fijne plek waar muziek mensen verbindt en waar dromen mogen groeien. Met Collab zetten we cultuureducatie opnieuw op de kaart in Valkenburg en blijven we bouwen aan een plek waar iedereen muziek kan ontdekken en beleven.

Dat jubileum gaan we natuurlijk vieren, met activiteiten voor onze leerlingen én voor mensen uit de omgeving. Tegelijkertijd blijven we werken aan een veelzijdig aanbod dat meebeweegt met de vraag en de tijd.

Naast onze muzieklessen en koren in de Kloosterkerk zijn we trots op de samenwerking met verschillende muziekverenigingen in het Heuvelland. Zo laten we jeugd én volwassenen kennismaken met blaasinstrumenten en slagwerk.

Ook ‘Collab Dichtbij’ zetten we graag in de spotlight: interactieve muziekworkshops op locaties van Envida en Sevagram. Want muziek is er voor iedereen, overal.

Eleën Bartholomeus en Joëlle Savelkoul
www.muziekschoolcollab.com
eleen@muziekschoolcollab.com
joelle@muziekschoolcollab.com

md mobility lease

Private lease - Operational lease - Financial lease

Uw mobiliteit, ons maatwerk

AUTO * MOTOR * CAMPER * CARAVAN * BEDRIJFSWAGEN * BROMMOBIEL * VRACHTWAGEN * EQUIPMENT

De Valkenberg 6, Valkenburg | 043-2041536 | www.mdmlease.nl

TAPAS | COCKTAILS | KERSTPARADE

BUENO

"VIVA LA VIDA"

BERKELSTRAAT 13
VALKENBURG

RESERVEER NU
BUENO.NL
043 850 5851